

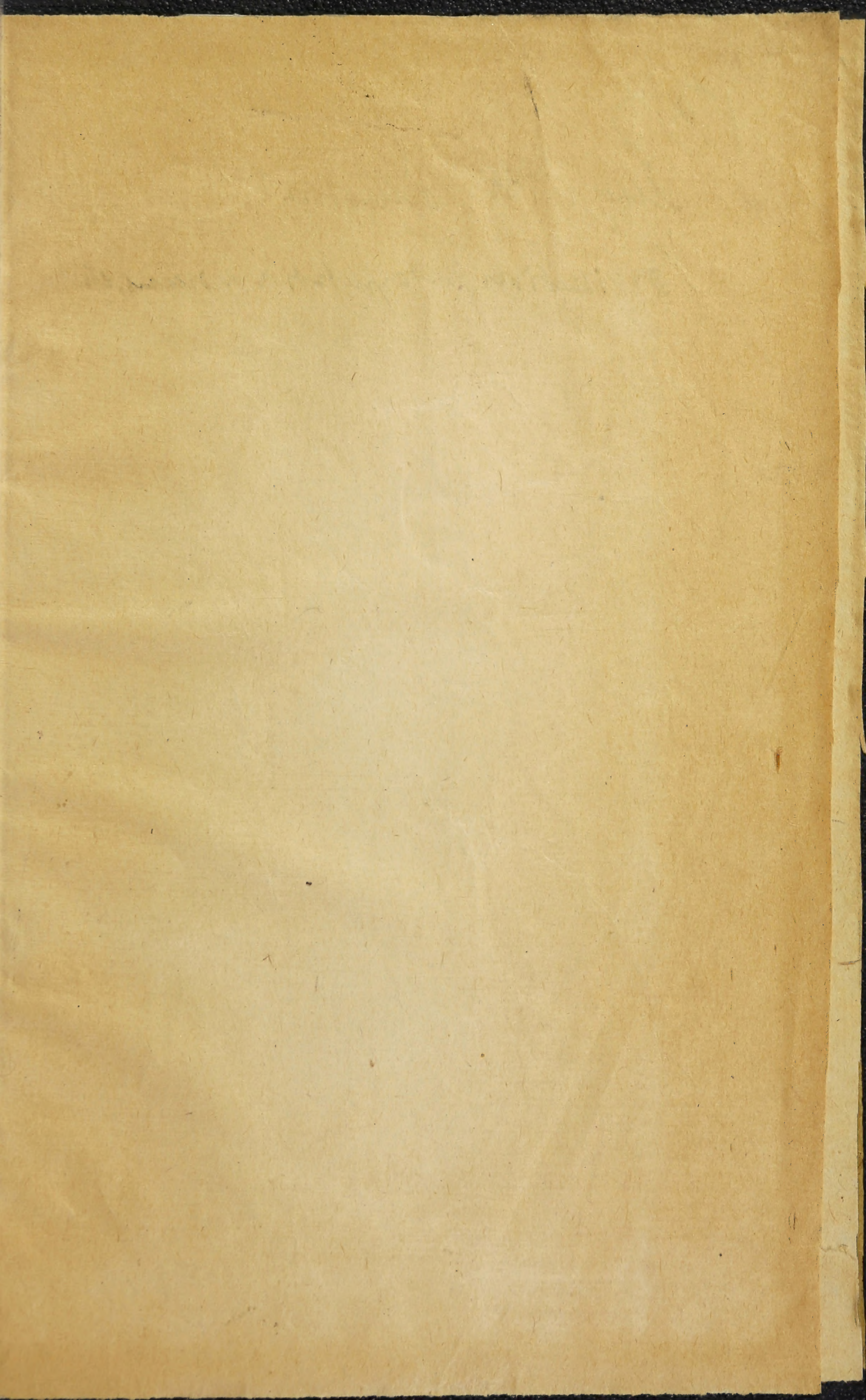
C.

4127266

133

Majmū'a (collection)

(Divination, interpretation of dreams, etc.).

133

London
20. 11. 27.
W. I.

^۱ محل نور جوزا ^۲ ^۳ سلطان ^۴ ^۵ اسد ^۶ ^۷ میزان ^۸ ^۹ عقرب ^{۱۰} قوس ^{۱۱} جدی ^{۱۲} دلو ^{۱۳} حوت

حروفهای مرفوع اتشی

اهطعقند حروفهای

منهور بادر شستبوی

حروفهای مجرور ای جزک

سقط حروفهای مجرور

خاکه دخل رخ ^{شماره}

بسم الله الرحمن الرحيم

قبل از شروع دعوت سه روز روزه دارد و اگر ام

جایی باشد از دوشنبه و اگر جلایی باشد از شنبه و اگر

مشترک باشد از یکشنبه ابتداء صوم ازین روز تا کنه

چون شب چهارم در آید طعام نخورد و وضو کرده در گوشه

نشیند و با استغفار مشغول گردد و صوم در آن گوشه قرار

گند چون شب شود بر حیزه دو وضو کند و تحت الوضو

بگذارد بعد از آن دو کانه دیگر به نیت کشف الارواح

جوزا سبده بگذارد بدین نیت نیت ان اصلی لله تعالی

زحل سیاه

مشتري صندیا

عطارد در صوره

زهره سبده

عطارد در صوره

زهره سبده

عطارد در صوره

زهره سبده

عطارد در صوره

زهره سبده

عطارد در صوره

زهره سبده

عطارد در صوره

زهره سبده

عطارد در صوره

زهره سبده

عطارد در صوره

زهره سبده

عطارد در صوره

زهره سبده

در هر رکعت از ابرو و راس و گوش و پاهای خود را مسح کند

۲

رکعتین صلوة کشف الارواح منوحها الی جهة الکعبة
الله اکبر بعد فاتحه در هر رکعت و الله غالب علی امره و
ولکن اکثر الناس لا یعلمون بخوانند بعد سلام هزار
کیرت دعا ملکیه بخواند دعا اینست **اَهْ وَاِیَّاهُ وَاِیَّاهُ**
در عین خواندن توجه بباطن کند از توجه باطنی نمودار
خواهد شد بعباده الله تعالی بعد در روز چهارم وقت
طلوع افتاب غسل پاک کند چون از غسل فارغ شود
هفت بار بر کف دست آب گیرد و بر هر پای هفت
کرت سوره فاتحه خوانده و دم کرده بر سر اندازد
تا حصار دعوت و مانع رجعت شود بعد غسل با کسی
تکلم نکند تا که هزار کرت اسم بخواند بعد غسل تحت الوضوء

بگذارد در رکعت اول بعد فاتحه هفت گزشت شهد الله لا اله

الا هو والملائكة واولوا العلم قايما بالقسط لا اله الا هو العزيز

الحليم ان الدين عند الله الاسلام باكله شهادت يعني تشهد

ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وشهد ان محمدا عبده

ورسوله ودر رکعت دوم بعد فاتحه و قال ربكم ادعوني

استجب لكم ان الذين يستكبرون عن عبادتي سيدخلون

جهنم و اخيرين باكله تجيد بخواند يعني سبحان الله والمحمد

تا عظيم بخواند بعد از سلام اس آيه هفت بار بخواند و

اذا سألک عبادي عني فاني قريب اجيب دعوة

الداع اذا دعان فليستحسب لي ولي يومئذ لي عالم

يرشدون از خدا مطلوب خود خوا بعد بعد بار و

چون حاجت برین رسیده است
در رکعت اول و آخر و در رکعت دوم
بسم الله قل سبحان الله و الحمد لله
و بکرم الله و جلاله و ان لا اله الا الله
و ان محمدا عبده و رسوله و ان الله غنی
عنه و ان الله لا یستغنی عن احد من خلقه
و در حالت خواندن شوم بپند
و نش دست راست بپند
و انگشت شهادت بلند کرده
این راه غایب را بخوبی
در بره میکند بر کرد و خود

3

حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم و سایر انبیاء و عظام و

عشره مبشره و سایر اصحاب کرام و جمیع شهدا و ناصدار و

شاخ کامکار لیکن لیکن دو کانه اجمالا و انجاید و پیران

ظاهر و باطن توهم کرده جمل و یک کمره سوره فاتحه خواند ثواب

بروح ایشان بخشد بعهده اذ ازلت الارض و ذکره و

اخلاص نه کمره و فاتحه پنج کثرت خوانده مخصوص ثواب پیران

سهروردی کذار دعهده دو کانه بروح حضرت شیخ شیوخ

شهاب الدین سهروردی کذار دفا که خوانده بتوجه تمام

متوجه شده مدد طلبد بعهده دو کانه بروح سلطان الموحدين

شیخ ظهیر حاجی حصو ایضا که ز بعد ان فاتحه خوانده

یا ظهور الحق توذونه کثرت کوبیه و از حضرت ایشان نیز مدد طلبد

بعد از دو گانه بروج حضرت شیخ محمد عوث قدس سره و یک دو گانه
 بروج بنده حضرت شیخ شکر محمد عارف قدس سره و یک
 دو گانه بروج حضرت مسیح الاولیا شاه علی قدس سره
 و بعد از دو گانه بروج آن بزرگ فاطمه خواننده استمداد و تحت
 غایب بعد از یک دو گانه بروج حضرت قدوة العارفین
 زبده الکاملین حضرت شیخ برهان الحق والدین رازای
 ادا کند بتوجه تمام از حضرت ایشان استمداد مدد و تحت
 طبع بعد از یک دو گانه به نیت سلامتی مرشد خود ادا کند بعد
 یک دو گانه محبت الله بگذارد در هر رکعتی بعد فاطمه سورۃ
 اخلاص بخت و یک رکعت بخواند بعد ادا دو گانه بحضور
 دل حضرت حق متوجه شود و بمقام نوبت درود گوید و سر سجده

السلام علیکم وعلیٰ آئالتکم وعلیٰ
 رفیقکم وعلیٰ من اتبعکم
 وعلیٰ من اتبعکم

محی سبحانک الی آخره بعد از هفتاد مرتبه درود بخواند بعد از

هر روز وقت بختی از فضل
و وقت شروع کردن دعا و نیابت
یعنی با مفتح الابواب یا آخر بخوانند
هر روز وقت ابتدا و در
دوازده مرتبه اسم به کل
بخوانند و وقت تمام شدن
مرتبه بخوانند و هر بار
و دعوت این طریق نماید

یا هو اکیل بحی سجانک لاله الا انت بارب کل شی و وارثه

در ازقه در اتم بعد **جل اسم** و رقم برج که **قوس** است و رقم **۱۲۶**

ستاره که **شمش** و رقم نام خود که **سید محمد** است جمع هر چهار هزار **۲۵۶۵** **۹۲**

یکصد و بیست و سه میشود بخواند بخوان این اسم را که موافق کوکب است

عود و ذرا چینی است و کوکب موافق برج مذکور **مفتی** است **۹۵۰**

ف
برای تکمیل شرط این اسم را در روز
برای تکمیل شرط این اسم را در روز

عدد این برای تکمیل شرط این اسم را در روز

شمش مادر عتس دعوت کند در دایره رنگ شمش که

از دست کرده بران هشتمه برج مذکور کشیده بر آن

مصلح قرار کرده اعداد مذکور بخواند بعد اتمام هفتاد و نه

اسم مایه موکل مذکور بخواند و السلام **شرط طلی و جری**

اگر در همان روز که مقطوعات تمام شود طلی جز در شروع کند

5
حاجت غسل دود کانه نیست و اگر روز دیگر شروع کند غسل

دود کانه بطریق مذکور بخار داسم را باره موکل یا هو اکیل

یا سائیل یا کلصائیل بحیثی سنانک تا آخره نود و نه کرت

باز هفتاد مرتبه درود بخواند بعد به نیت **نصاب** چهل

و شش هزار باره یا وکیل **زکوات** هفتده هزار باره **نصاب** **۶۶** **۱۷۰۰۰** **۵۵**

عشر دویست و هزار باره یا وکیل **مقل** شش **۶۰۰** **۴۶** **۲۵۴۵**

صد باره یا فتاح دور مد و مجموعه اسماء عظام چهل و یک مرتبه **۴۸۹**

بوره یا معطی **بذل** چهل هزار باره یا وهاب **ختم** نوزده **۱۲۹** **۴۱۰۰۰** **۱۴** **۱۹۰۰۰**

هزار باره یا نامدیر **سریح** **الاجابت** یک لکه و بیست **۲**

چهار هزار و هفتصد و بیست و دو و این سریح **الاجابت** را

نامادامیر که تواند ایام طاق اختیار کرده و صحت روز مره

متساوی بخوده بخواند و اگر حضرت از قنوت زیاده ماند از
 در آخر روز همه را متصور تمام کند بوجه هفتاکرت
 یا هو اکیل یا سائل یا کلصائل حق سبحانک الی بخواند و
 موثر خواهد شد بمنه و کمال کرمه **مقطعات** یا اله الاله
 الرفیع جلالة طریق دو کانه جناب نه بالاند کورد ادا نموده بعد از
 غسل و دو کانه دوازده مرتبه اسم را با مویکلات بر جها و هفت
 مرتبه با مویکلات کوکبا جناب نه بالاند کور است خواند یا اسرائیل
 یا ائیل یا ایلکطبا ائیل حق سبحانک یا اله الی بخود و نه کرة
 خوانده هفتاد مرتبه درود بخواند بوجه یا اسرائیل حق یا اله
 الی موافق ارقام حروف اسم و ارقام برج **اسد** و ارقام
 کوکب **زحل** و ارقام اسم سید محمد جمع هر چهار یکدیگر از یکدیگر
 حاصل

این کتب در کتابخانه
 مجلس شورای اسلامی
 تهران موجود است

این کتب در کتابخانه
 مجلس شورای اسلامی
 تهران موجود است
 و ما صادر کردیم
 و تازه منتشر کردیم
 و این کتب از کتب
 نفایس حروف خط
 و خطی است که
 در این کتابخانه
 موجود است

می شود بخواند و عدد کوب **ششم** که موافق برج اسد است برای تکمیل
شرایط بخواند و این اسم را در روز زحل یا در عیش بخواند بعد
اتمام هفتاد مرتبه اسم باره موکل مذکور بخواند زود موثر خواهد شد **ع**
نهمه شرایط کلی و جزوی این اسم بدین طریق شروع کند تر:

غسل و دو کانه با چنانچه بالا مذکور است نگاه دارد بده اسم

باره موکل یا اسرافیل یا ایل یا ایلکطایل حق

یا اله تا اخره نود و نه کرة خوانده هفتاد مرتبه درود بخواند بده

به نیت **نصاب** یا اله شروع کند **نصاب** بده یا و کل
۴۶ ۲۳۰۰۰

زکوت نه هزار بده یا محیب **عشر** نیکه و شست و پنج
۹۰۰۰ ۱۱۶۵۰۰

بده یا دلی **قفل** چهار صد بده یا ضاح **دور** در مجموع
۴۸۱ ۴۰۰۰

اسماء و عظام جمل و یک مرتبه بده یا عطلی **نزل** هفت هزار
۱۷۰۰۰ ۶۲۹

عشر این رسم باعتبار دیگر
نه صد و شست و پنج است

بجای یاب **ختم** شش هزار بجه یا نادیر **سر** **الاجابت**
۱۶ ۲۰ ۴۳۳۷۱

شست صد هزار و صد و هفتاد و یک ضابطه خواندن
سر **الاجابت** چنانچه بالا مذکور است نگاه باید داشت

بجه هفتاد مرتبه یا **موکل** یا **اسرافیل** یا **اییل** یا **ایکبیل**

بجای یاب تا آخر بخواند و در موثر خواهد شد **مقطعات**

یا رحم کل شیء و ارحم یا رحم بعد از غسل و دو کمانه اسم

یا موکلات بر چهار دوازده مرتبه و هفت مرتبه یا موکلات

ستاره چنانچه بالا مذکور است خوانده یا **امواکیل**

یا **رایل** یا **نقصعوا نیل** یا **رحمن** یا **الح** یا **لودونه**

کرت بخواند و هفتاد مرتبه در و بخواند بجه یا **امواکیل**

بجای تا آخر بجه و **جمل اسم** و **جمل برج عقرب** و **جمل ستاره زهره**

۲۱۷ ۳۷۲ ۹۲

بجه عقرب
در نه مصلحت دارند

7
و جمل اسم تسبیح محمد که جمع این هر چهار یکبار یا نصد و هشتاد و چهار

میشود بخواند و باعتبار ریح مذکور ستاره مرتفع است رقم این ^{۸۵}

تکمیل شرائط بخواند بعد اتمام هفتاد مرتبه اسم باره موکل مذکور

بخواند بخور این اسم خود و سدل سفید است و در روز زهره یا

ساعت شش شرائط این باید داد و السلام بعد شرایط کلی و جزوی

این اسم بر طریق بدیهه ترتیب غسل و دو کانا جانی به بالا مذکور است

نگاه دارد بعد اسم را باره موکل یا امو اکیل یا ائیل

یا انقص عو ائیل بحق یا رحمن الخ نود و نه کثرت خوانده هفتاد

مرتبه درود بخواند بعد نصاب یا رحمن کند نیت نصاب ۱۶۰۰۰

شانزده هزار بعد یا وکیل زکوات یا زده هزار بعد ۶۶ ۱۱۰۰۰

یا محیب عشر نصد و بیست بعد یا وکیل قفل یا نصد بعد ۹۲ ۵۵ ۳۶ ۵۰۰

یافتاح دور در مجموع اسما و عظام چهل و یک مرتبه بعد
۵۰۰ ۱۴۱

یا معطی بذل شانزده هزار و بعد یا وای ختم
۱۴۹۰ ۱۶۰۰۰ ۱۶۰۰۰

بعد یا وای سریع الاجابت چهل و سه هزار و شصت و دو
۲۰ ۱۴۳۰ ۶۵۵

پنجاه و پنج ضابطه سریع الاجابت چنانچه بالا مذکور است

نگاه دارد بعد هفتاد مرتبه یا سه موکل یا امواکیل یا ائیل

یا انفس عزیز ائیل یحیی یا رحمن تا آخر بخواند زود مشغول خواند

شرایط مقطعات یا واحد الباقی اول کل شیء و آفر

هفته در روز و سه مرتبه
در وقت صبح و عصر و شب
مصلحت دارد

بعد از غسل و دو کانا اسم را با سه موکلات بر جها و وارز

یک ستاره شریک است

مرتبه و هفت مرتبه یا موکلات ستاره چنانچه بالا مذکور است

و اعتبار دیگر برج خورشید است

خوانده یا رفقا ائیل یا وای ائیل یا وای ائیل یا وای ائیل

ستاره بر دو وجه یکی شریک
برین اعتبار جمع هر چهار یکبار

انست صد و هفت شش مرتبه یا بخواند بعد هفتاد مرتبه در روز بخواند

انست صد و هفت شش مرتبه یا بخواند

۸
بعده یار قماثل بحق یا واحد الباقی الخ بود **جمل اسم**

در قسم برج دل و رقم ستاره **مشرقی** و رقم اسم **سید محمد** که این **۹۵** **۹۲**

جمع این هر چهار دو هزار چهار صد سی و چهار میشود بخواند و

باعتبار برج مذکور ستاره زحل است رقم این برای **۴۵**

تکمیل شرائط بخواند بخور این عود و شکر است و در روز

مشرقی یا در غلش شرائط این اسم شروع کند و بعد تمام

اسم هفتاد مرتبه اسم باره موکل مذکور بخواند و السلام

شرایط حرفی این اسم ترتیب غسل و دو کاهنا جانچه بالا

مذکور است بجا آورد بعد اسم را باره موکل یار قماثل یا وائیل

یا دوز بایل نود و نه مرتبه خوانده و هفتاد مرتبه درود بخواند

بعد به نیت نصاب شروع کند **نصاب** دو هزار چهار صد **۲۴۰۰**

بده یا وکیل **زکوات** سه هزار و ششصد بده یا مجیب
۴۶ ۳۶۰۰

عشر چهار هزار و دویست بده یا وکیل **تقل** سه صد بده یا قاض
۴۲۰۰ ۳۰۰ ۴۸۹

دو صد و نود نه هزار بده یا معیط **بذل** هفت هزار بده یا وکیل
۹۰۰۰ ۱۲۹ ۷۰۰۰

ختم یک هزار و دویست بده یا وکیل **سیرع الاجابت**
۱۲۰۰ ۲۰ ۵۷ ۴۸۹ ۷۰۰۰

مقتاد و چهار هزار و چهارصد و پنجاه و هفت این را در ایام

طاق معین کرده هر روز متساوی عدد بخواند و وزیر که

م شروع کند هزار کرت هزار کرت با سوره فاتحه اسم را هم

کرده بخواند و در آخر دعوت هزار کرت با اسم فاتحه ضم کرده

بخواند بعبایت الله سیرع الاجابت کرد و بده اسم را

بابه موکل مذکور مقتاد مرتبه بخواند والسلام **مقطعات**

یا حلیم ذالانات فلا یعود له شی من خلقه بعد از غل و دو کا

از نوزاد اول نفتح سلام و آخر
بسم خا بنده علم به خدا
صاحب عمل را ظهور بدهم
مخفی نماند و اگر اول خلق
و آخر بفتح خا بنده خلق
معتقد شوند و حکم او بر
جاری شود و حق و باطل بر
ز نظر عامل رفتنی و محو
آورد و شود و این

که بالا ذکر است که از ده اسم را با سه موکلات بر جهاد و از ده

مرتبه و هفت مرتبه با موکلات ستار خوانده شود و ذکره

باسه موکل یا تنکفیل یا حایل یا ملز یا نیل بحی یا حیم

تا آخر بخواند و هفتاد مرتبه در روز بخواند بعد یا تنکفیل

بحی یا حیم تا آخر بنده **رجل اسم** ورقم **برج قوس** ورقم **تاه**

مشتري ورقم **اسم شهید محمد** که جمع هر چهار سه هزار و شصت

چهل و پنج و باعتبار دیگر **برج دل** است و ستاره موافق

برج رجل است عدد این ستاره برای تکمیل شرایط

بخواند و بعد اتمام هفتاد مرتبه اسم را با سه موکل مذکور

بخواند بخور این عود و شکر است و رنگ سندی است

و در روز مشتري یا در غایتش شروع این بکند و السلام

نسخه و نسخه
ضد از کفر و ده در تبه
برادر

شرايط كلي و جزوي اين اسم ترتيب غسل و دوكانها

چنانچه بالا مذکور است بجاء د بعد اسم را با سه موكله

يا شكفيل يا حائيل يا ملزاييل محي يا حليم تا اخر

نودنه كرت خوانده هفتاد مرتبه در روز بخواند بعهده نيت

نصاب شروع كند **نصاب** سي هزار بعهده يا و سيل

زكوات با تيره هزار بعهده يا بحبيب **عشر** دوازده

شش صد و بيست و نه بعهده يا ولي **قفيل** بعهده يا قشاح

دود و در مجموع اسماء عظام چهل و يك مرتبه بعهده يا

يا معطي **بذل** بيست و شش هزار بعهده يا ولي

ختم هزده هزار بعهده يا نايادي **سريع الاحاب**

هشتاد هزار و يكصد و هفتاد و نه ضابطه خواندن

۱۵
سریع الاجابت چنانچه بالا مذکور است دیده عمل نماید

بعد اتمام هفتاد مرتبه باره موکل مذکور اسم را بخواند

زود موثر خواهد شد بمنه و کمال کرمه ان شاء الله تعالی

مقطعات مار حیدر کل صریح و مکرر و ب غیانه و

معاذ غل و دو کا نه چنانچه بالا مذکور است ادا نموده

بوده اسم را با موکلات بر جهاد و از ده مرتبه و هفت

مرتبه با موکلات ستار یا خوانده باره موکل یا اموکیل

یا رایئل یا مرز یا ئل نود و نه مرتبه بخواند بوده هفتاد

مرتبه درود بخواند بوده یا مرز یا ئل بحق یا رحیم تا آخر

بعد عمل اسم و جمل برج **سید سلطان** و جمل ستاره **زهره**
۳۸۳۴ ۳۲ ۲۱۷

جمل نام سید محمد جمع هر چهار یکبار چهار صد و چهل و نه
۹۲

میشود بخواند و ستاره زحل که موافق خانه است برای
تکمیل عدد این بخواند و هجده برج سلطان بزرگ مصید
لگاشنه در ته مصلا بدارد بخور این عود و پسند سفید
در روز رهره یاد در عیش شروع این شرار بکنند
و بعد اتمام مقدار مرتبه اسم را باره موکل مذکور بخواند
رود موثر خواهد شد عنده و کمال کرم **مقطعات**
یا مبدی البرایا و معیدها بعد فانیها بقدره
غسل و دو کانه جانچه بالا مذکور است کرده
بعد اسم را با موکلات بر جهاد و از ده مرتبه و هفت
مرتبه با موکلات ستاره بخواند با موکل یار و یائل
یا مائل یا الموائیل یحیی یا مبدی البرایا نا آفر

نود و نه کثرت بخواند بعد هفتاد مرتبه درود بخواند

بعد یار و یاسل بن یا مهدی البرایانا آخر بعد

جل اسم و جل برج **عقرب** و جل سناره **شمس** ۱۳۵۲ ۳۷۲

و از قام اسم سید محمد که جمع هر چهار دو هزار و صد ۹۲

بیت و شش میشود و عدد کوکب مرغ که موافق عقرب است

عدد این برای تکمیل شرائط بخواند و این را در روز

شمس یا در غایتش شروع کند بعد اتمام هفتاد مرتبه

اسم بابیه موکل مذکور بخواند و بیت برج عقرب

برنگ زرد ساخته در ته مصلابدارد و بخور

این خود و دار چینی است **کلی جزوی** این اسم را

ترتیب غسل و دو گانه چنانچه بالا مذکور است بجا آورد

بعده اسم را مار موکل یا رویا نیل یا مانیل یا امویل
کحی یا مبدی البر یا تا آخر نود و نه کثرت خوانده
هفتاد و دو بخواند بعد به نیت نصاب شروع کند
نصاب سی و پنج هزار بعد یا وکیل **زکوات**
چهارده هزار بعد یا مجیب **عشر** یک هزار و شصت و
هفتاد و یک بعد یا ولی **مقل** یا نصد بعد یا
یا فتاح **دور** مجموع اسماء و عظام جهل و یکره
بعد یا معطی **بذل** سبت و هفت هزار بعد
یا ولی **ختم** هزاره هزار بعد یا نادی **سریع**
الاجابت هشتاد و هشت هزار و هشت
صد و نود و دو مرتبه بخواند نصاب خواندن

ب	ج	د	هـ	و	ز	ح	ط
خدا	رسول	چارپار	اہل بیت	پیر	عرش	کرسی	روح محفوظ قلم
بیت المعمور	آخر	اسمان	سج	فرشتہ	زمین	بیت المقدس	کعبہ مدینہ
خانقہ	میکہ	بہت	دور	کنشت	غاصر	پری	حق اس
روز	دیو	شعب	شب	شہر	کتاب	باغ	عمارت کوه
صورت	کشت	دیا	ہزار	برق	ارنہ	خزان	ماہی وحش
شت	طیور	مور	دو	کنج	مار	اعداد	زبور جوہر
ہفت	چوٹی	کحل	عطریات	ارٹھ	خسب	پیشہ	زلف
نباتات	میوہ	خسب	غذہ	مجوی	اطعمہ	عقار	تصویر
رنگ	نعمہ	ساز	ظروف	اسلحہ	خوش	بازی	باطل حق

صحفہ الدفوی

ه	ز	و	ح	ط	ب	ج	ا	د
خدا	بیت	خاتون	روز	محو	شت	هفت	نبات	رنگ
رول	آخر	میکند	دیو	کنند	طیور	کحل	میوه	لغنه
چار	اسمان	بشت	شمع	دریا	مور	عطیات	خشم	ساز
اهل	بیت	بیه	دونه	شب	بهار	دو	آینه	غده
بیر	فرشته	کنند	شهر	برق	کج	خبر	بر	مخون
عش	زمین	غدا	کتاب	اشریان	مار	خشم	اطمه	فرش
کری	بیت	پری	باغ	خران	اعداد	زلف	عقار	بازی
موج	مخوط	کعبه	صن	عمارت	ماهی	زیور	چرمینه	تصویر
قلم	در	منه	اسن	کوه	و خوش	جوهر	پیشینا	اشترا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على محمد وآله واصحابه
 وعلیهم السلام این رساله ایست مسمی بغالب و مغلوب که حکیم جهان
 وفیلوف دوران ارسطایس از برای سکندر فرستاده بود و
 نامه نوشته که بعضی از انعام تو بر من واجب است بران ضمیمه
 که کسی مثل آن نکرده باشد ادا انعام و بعد از تامل بسیار قرار
 بآن افتاد که آوردن غالب و مغلوب از وجه حساب محل وضع
 غریب کرده شود متوفیق الله تعالی بر کاکم خواهد میسر دوس
 معلوم کنند که غالب کدام است و مغلوب کدام از همه چیزها مثل
 بادشاهان و عابدان و مستعدان و عمل متفوقان و شریکان
 و زن و ثور و خواج و غلام و دو خصم که نزد فاضل از دین
 حساب معلوم کنند اما باید که در حساب غلط گواهی نکنند نام آن
 دو کس را حساب کند بخت بخت طرح کند و بیند که غالب کدام

و اگر دو جانور باشند نام هر دو را حساب کنند و اگر خلقت
نام صاحب این را حساب کنند و اگر خواهی که مستفیل تر از معلوم
و بی شبهه از ماضی که در آدم علیه السلام است تا اکنون همچین
حساب کنی پس که چگونه راست می آید و صفحات این رسم
بر هشت باب است بتصویر نشود و دوم بتحریر نظم که کتاب ^{نصایح} ^{صبا}

اصل اولت بسم الله الرحمن الرحيم اب ج د ه و ز

ح ط ي ك ل م ن س ع ف ص ن ر
۶ ۱۰ ۲۰ ۳۰ ۴۰ ۵۰ ۶۰ ۷۰ ۸۰ ۹۰ ۱۰۰ ۱۱۰

شیت شیت خ خ ض ط غ حاب حمل منظوم

بریز در صدف نینم ای هر برور ز بحر دلکش محبت سفینای کهر
مفاعله فاعله مفعول مفعول

مفاعیل فاعلات مفاعیل فاعل
نکات شمار را که حروف تاجیه

و لیکن از قرشت یا ضبط بود و صد
مل از حساب حمل شده تمام مستظهر

باب اول یکی ماست یکی غالب یکی با صفت یکی غالب یکی

بائیں میں غالب کی بائیں میں غالب کی بائیں میں غالب کی بائیں میں غالب کی

یکی باشته یکی غائب یکی با دو یکی غائب یکی با یکی غائب

غالب باب دوم دو با هست دو غالب دو با گفت تیغ

غالب دو بخش و دو غالب دو با پنج پنج غالب دو یا چهار

دوسرے

دو غالب دو با هم سه غالب دو با دو طالب غالب **باب سیم**
 سه با هشت هشت غالب سه با هفت سه غالب سه با شش شش غالب
 سه با پنج سه غالب سه با چهار چهار غالب سه با طالب طالب غالب
باب چهارم چهار با هشت چهار غالب چهار با هفت هفت غالب
 چهار با شش شش غالب چهار با پنج پنج غالب چهار با طالب طالب غالب
باب پنجم پنج با هشت پنج غالب پنج با هفت هفت غالب پنج با شش شش غالب
 پنج با پنج پنج طالب غالب **باب ششم** شش با هشت هشت غالب
 شش با هفت هفت غالب شش با شش شش طالب غالب **باب هفتم**
 هفت با هشت هشت غالب هفت با هفت هفت طالب غالب **باب هشتم**
 هشت با هشت هشت طالب غالب نام

حرف کلین سحفض قرنت
 شخند صطغ
 ۱۰۹۸ ۵۰۳۳۲۰ ۹۰۵۰۶۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰
 ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰

15

بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعين

الحمد لله و للرسول صلواته چون علماء علم نفس معنی معرفت دوم که در هیچ یکی از کتب فلاسفه
و علمای عراق و خراسان مذکور نشده و غالی از غرایب نیست و از شایسته بمقام
در ضمن یک اشاره و چهار دقیقه بر سبیل یادگار ثبت نموده و بالله نستعين و نتوکل
اساره و تبیین علم نفس باید دانست که علم نفس از سراسر و محفیات علماء نیست که
از نامحوران یعنی ارباب فضول واجب دانند و در کتب قدیم آمده که این علم از مخترعات
و این راز را باذن خود یعنی پادشاهی ظاهر نموده و از انجاشاع گردید اما از علمای هند
جوگیان و رین فن تمنا ساز باشند خاصه مردم قریه که در جبال کشمیر و است و آن
نیاهان جوگیان قدیم است و در آن مکان دره بزرگ در کوه افاده و منبری صاف

و ان است جوگیان از طرف حجره و در سنگ ترسیدند که سکونت دارند حکایت اینان
اروند

بسم و این ایشان است کاملان آن گروه از استکمال نفس در هوا پرواز کنند و بر روی
مندی

و امراض جسمانی را بی استعمال ادویه علاج کنند و رتب تاریخ وار دست که علماء انطاکیه
اصول

تشریفات حضرت آدم علیه السلام درست کنند و میگویند که چون حضرت آدم از بهشت بر زمین
وارد

شد و کوه سرانیدت ابراهیم را دید که اخی است شریعت آن ابوالدبار بدین طریق بود و بر تقدیر این
علت

که تلقین بدین انسان دارد و با نور خارج محتاج نیست و اگر شخصی چند روز بوقت عیدی
خطا

در ذیل مسطور است بفعل آن بر داند بی مزید کلفی و احتمال برخی و منتهی حکماش از سوزی

و زبانه و بصوب جواب بلبل و لیکن روزی گیری و بیاس نفاس مقید بودن شد طاست

در صنفه اول در صورت دم و خواص نفاس بدانکه مقرر اصطلاح اینطایفه غوث است و شمس
نمذکر

بنی را در و برده است نفسیکه از سوراخ جب بینی اید بقر مشوب بود و چه در بدن سوزی

خاصیت ماه سود است و و میکه از سوراخ راست بینی اید با فاب مشوب بود و چه در این
انام

بر مثال مزاج افلاک چون سحر حکما و مقوس است که مزاج زمان در اصل خلقت سر و سر است

مزاج روان کرم و خنک یکن که وجه تسمیه شمش نیک و قمر محبت همین بوده باشد و گفته اند

که هر کس و زرس و سی نموده و شبها نفس قمری و در روزها نفس شمش جاری دارد و در کامل

کرد و و طریق گردانیدن نفس از طرفی بطرفی دیگر است که مثلاً اگر دم از جانب چپ ^{روان} است

که بسوی راست آید و بر پهلو چپ بخلط و ساعتی صبر کند از جانب راست جاری خواهد شد و اگر

که از جانب راست بجانب چپ آید بر پهلو راست دراز شد پس اگر نفس شمش جاری باشد

بر دامن نعل زدن و فریب دادن و عقد اللسان و اعمال شری و عداوت و مفطرت

و تصرف نمودن در دلهایک بود و همچنین در هنگام حبس و عذر و قمار و زور و شطرنج و غسل

خوردن و بیانش و بازمان و خرید و فروخت و بیم و ترس و زیمت نفس شمش متروک

نفس قمری جاری بود و کارهای ملایم شروع نمودن مانند طلب محبت و استعمال ادویه مقوی

عمل قلزات و شغل باطن و تصفیه قلب و روان شدن و خیرات کردن و ترویج و بخش

و مدح

۱۶
و صلح با عدا و در آمدن در خانه نوبتیده و مبارک بود اگر کسی امور مذکوره سوال کند نفس
جاری باشد هم یک بود و نفه اندر نفس که جاری باشد خواه نشت خواه قمری باین جهت را
روان شدن نجات سودمند بود و دقیقه نامه در احکام محاربات اگر دو کس اراده مقابله دارند
آمده از فتح خود پرسند اگر سایل اول در جهتی آمده باشد که نفس از آن جهت روان بود باید که
فتح تو خواهد شد و دومی اگر از آن جهت که نفس جاری نباشد آمده باشد باید گفت که فتح او خواهد
و همچنین اگر شخصی از جانب دوسر رسد که فتح کدام یکی از آنها خواهد شد نام بردام را که اول
فتح کند بشرطیکه سایل در جهت نفس جاری باشد و گردام را که در آخر نام برده باشد و سایل در جهتی
بود که روان جهت نفس جاری نباشد آن فتح کند و هر کس را که در جهت خانی نامش اول
آورده نرسمت باید اگر در هنگام جنگ نفس قمری از استهالی یعنی مقیم جاری بود فتح کند و باید که
استهالی همان وقت جنگ کند که نفس قمری او جاری بود و جائی یعنی آئیده و وقتی
بردارد که نفس سمی او جاری باشد که بر این فتح کند و دستور خیانت است که نفس جاری و هنگام
جنگ از مقابل دشمن بر تافته و جانب خانی در مقابل داشته جنگ کند و چون بدین قاعده عمل نماید

هائیه و شمن مخلوب و ویا نشه مشود و حکمای هند گفته اند که درین حکم اعلایه مشک و شبنم و اگر
خواهد که بر دوشمن حربه اندازد جانب خالی را در مقابل دشمن داشته حربه افکند و چون دشمن بر سر
بیاید و خواهد که حربه افکند باید که نفس جاری در مقابل او دارد و با مجروح نکرد و اگر مجروح کرد زخم
نیاید و اگر نفس قمری از استهائی جاری بود و استهائی در جانب مشرق یا شمال بجائی بود
استهائی فتح کند و اگر نفس شمسی جاری و بجائی در مغرب و یا جنوب استهائی باشد بجائی
و چون نفس قمری جاری بود که قمر را مقابل با چپ داشته حک کند و اگر نفس شمسی جاری
باید که افاب را در راست یا جانب راست گرفته حک کند و طفرار و وضابطه در باطن
جانت که چون قمر در شله آتشی بود که آن محل را سه و قوس است مشرقی بود و اگر شله
باشد که آن نور و سبده و جدی است قمر جنوبی بود و اگر در شله باوی که خورا و غیر آن
باشد قمر مغربی بود و اگر در شله الی که سرطان و عقرب و حوت است باشد قمر شمالی بود و
فی الشمس و مفعله ناله در علاج امراض اگر شخصی ماده حرارت بر بدن مستولی کرد و خواهد
صفراوی و دومی و خواهد بر قسم حرارتی که باشد مسل صداع و غیره علاجه است که سورا

۱۸
راست بینی را که بسیار زیاد و به قدری که در آن حرارت باقی نماند و سوز و خراش
و هم از اجابت بیرون نتوان رفت البته حرارت نقصان پذیرد بلکه زایل گردد و این عمل مکرر
رسیده و همچنین در بیماری بلغمی و سوز و کی یا غلبه رطوبت و پروت و سوز و خراش و سوز و
تشنه و بی تاب و اگر گوشش بخوفه خورد و آب و جوی از دست سوز و کی و تشنه نفس قمری و روزها
نفس قمری بی کفایت و نفی جاری مانده باشد اصلا بیماری و تشنه مزاج او راه نیابد و از
بیماری و سستی اعضا و لوازم آن محفوظ باشد و مصداق این سخن مشاهده حال جوکیان است
عوارض و بدن استقامت یافته و اکثر عمر در زیانند و طعام را البته در نفس تشنه تناول نمایند
سرع النظم و تشنه انفع باشد و در نفس قمری برعکس آن بود چون کسی را زرد تنه و یا ماریا گرم
و یکی از حیوانات مودیه گریخته باشد اگر در زردش دم بجوی که مودیه در تنه باشد تا اثر آن
شود و اگر در زردش نماند باید که فی الحال نفس قمری جاری شود و از استقامت تمام نکند و از
که اطمینان ندارد و در بدن تا اثر نماند و اگر ماند کی سفر روی دید ماحزن و آید و غرض کرد
و یا غشی افند نفس قمری جاری ساختن علامتی تمام بود باید دانست که در نفس قمری مباحث

نباشد کردن بازمان بهتر بود چه در صورت صفت و سنی کمتر افتد و امکان زیاده شود
و اگر زن حامله رود اغلب که پسراید و در نفس قمری بخلاف این بود اگر در حال نباشد از
جایی که نفس جاری باشد خواهد سمنی خواه قمری سوای بیرونی را بخود در کشد و از آنجا باشد
و از جانب خالی ارسان نماید و باز از همان جانب که جاری بود بکشد و از طرف خالی برادر دامن
زیاده آورد و چون این عمل تدبیر می نماید بجایی رسد که اختیار بداند چنانچه تا نخواهد از محل
جدا نشود قافم و قفیه رابعه و در بیان خواهد متفرقه اگر سائل از سوی نفس جاری آمده سودا
از هر چه پرسیده باشد خواهد خیر خواهد شد باید کیف که بر این واقع شود و اگر از جانب نفس خالی
پرسیده بر عکس این بود و اگر سائل در مقابل مسؤل عنه و یا از بالای او مثل نشیتم یا دم باشد
باشد و یا از جانب چپ بود درین صورتها او را چپ باید شمرد و در آن هنگام نفس قمری جاری
از هر چه سوال کرده باشد نیک یابد و اگر از دست راست یا چپ است و یا در محل نشیتم
در صورتها سائل را در حالت راست باید انگاشت و در آن حال اگر نفس سمنی جاری
از هر مهمی که پرسیده باشد نیک بود و بر عکس این صورتهای تنبییه بدو بطریق دیگر از سائل

سوال اگر از جانب نفس سمنشی بود حروف عبارت سوال اورا باید شمرد اگر طاقست مهم او براید و اگر خفت
ست بر خلاف آن بود و همچنین اگر سایل در جانب نفس قمری باشد حروف سوال اورا ملاحظه کند
زوج است سبب بود و اگر طاقست بر عکس صورت اول باشد و چون بعضی از حقیقت عالمه برسد
جانب نفس جاری برده باشد باید نف که پس خواهد شد و اگر از طرف نفس حالی برسد و خرسود
اگر در وقتی برسد که هر دو نفس جاری باشد باید نف که توانان شود از ذکر و انشی و اگر در هنگامی
کند که نفس از یکی جانب منتقل کرده و از جانب دوم شروع نموده باشد استقاط حاصل شود و در وقت
نفس سمنشی هر حاجت که از سداطن و ارباب بیرون خواهد رو کرد و اما بسیاری مدافعت
پریشانی خاطر و نامرادی بود و شروع نمودن در کارها و نفس قمری مبارک شود و در معصودند
شبه وی حاصل شود و اگر سایل از جانب ست آمده از غایبی سوال کند و نفس سمنشی جاری بود
غایب است باز آید و اگر از جانب حباید و نفس قمری بود نیز بداند و لیکن اگر از جانب حباید
و نفس است جاری بود و سیل بیماری و مرگ غایب بود و در کتب معتبره این علامه
که چون وقت صبح از خواب بیدار شود و نفس خود را ملاحظه نماید که با کوب از روز در گذر و تانیست

موافقت در دما که موافق باشد یا تلباس موافق تواند کرد و در آن روز بسیار دما می نماید
و آن بر دو قسم بود اول آنکه هم کوکب کر باشد و هم نفس مع از جانب راست بود و دوم آنکه دو
مونت باشند بر هر دو تقدیر باید که قدم را از جهت که نفس جاری باشد سه مرتبه پیش کرده بر زمین
و اگر کوکب بر صورت و نفس با یکدیگر مخالف باشند از روز نیک باشد اما هم موافق کوکب بر روز بر زمین
اگر کوکب کر بود اول قدم را بر زمین نهد و الا قدم چپ بعدوی که نکوشد و دیگر ومانت
کوکب بر صورت است زحل مونت مشتری ندر مرغ ندر سمت ندر رهنه مونت عطارد
قمر مونت و دیگر ومانت ایام بدین تقاس است که شنبه مونت یکشنبه مونت دوشنبه مونت سهشنبه

چهارشنبه خشتی پنجشنبه ندر حبه مونت باشد و الله اعلم بحقیقه الحال

بسم الله الرحمن الرحیم و به استعین

الحمد لله و بلسون صلواته چون تو خواب و آیه نقل سلیم فکرم است و بکس از انجا
این علوم عظمی نزد اولیا و انبیاء و حکما معبر بوده و علماء در شرح و تفصیل آن کتب متدا
بر روی کار آورده اند شمه از آن تقریب سخن در مطالبی بمقدمه و چند عنوان

و من الله تشر الامور مقدمه علم بغير عبارت است از معرفت احوال خوابها و بقیة احکام ان و ان

علمی شریف است و معجزه یوسف صدیق علی نبی السلام بوده و حضرت یوسف از او در برابر

ملکها و جنات و عیسی علیه السلام در قرآن مجید از وی حکایت فرموده فی قوله تعالی رب یتیمی

من الملک و علمت من تاویل الاحادیث و شرح ان چنانکه باید در نیمه آخر او نتوان کرد

عنوان اول در حقیقت خواب و شرایط صحت و اسباب آن بداند روح حیوانی مادام متوجه ظاهر

بدن است اعضا در حرکت باشند و بیداری عبارت از آن باشد و چون ان خیال لطف متوجه

باطن شود در خواب ظاهر متصل راه یابد و خواب عبارت از آنست که درین حالت در خواب

یا بواسطه آن بود که نفس بیاثر متصل عواسط ظاهره بروحانیات متصل شود و درین حالت

نسب الله قوه متحلیه تحت اشتیاق آن بحرانی یا از آنکه آن بقوت خیر و وقت بیدار

شود و صورتی کرده باشد و محافظه سپرده و چون در بیداری بیاثر اشتغال حواس ظهور القوه

اورا میسند و بود وقت خواب بر او ظاهر کرد و یا بواسطه آنکه مزاج روح متغیر شده باشد

بلی از احتیاط از بیدار شدن مستولی گشته و قوت متحلیه تابع او رفته و در غایت اوقات

رویا حکم ان خلط افغان افند نشا اگر غلبه حرارت بود اش بند و اگر برودت متولی بود بر
ور واده و اگر رطوبت باران و سیل و دریا و دریا و اگر یسوت کوه و سنگ و پریدن در هوا
و مانند ان و این اقسام بحرف اول اعتبار ندارد و دو قسم آخر را حکم متغیر فراج شناسن قبل
اصغات و احلام شمارند اما قسم اول بدو نوع بود یکی صریح که تبا و تیل احتیاج ندارد و این
رحمت الهی بود که بدقت فردماندگی بنده را بدان هدایت کند و دوم آنکه صریح نباشد و تبا و تیل
و خوابهای انبیا و اولیاء و حکماء کامل بشیر این قسم بود چه در انجا اصغات احلام
جنانچه در حدیث سرفراز است رویار المومن جبر من است و اربعین خبر اس انسوده و در کتب
آمده که شرایط صحت رویا است که فراج بنده از جاده اعتدال منحرف نباشد و بر طهارت
خواب پیروی است بر ستر بند و خوابیکه در اول بهار و اعتدال فصل و بهار بنده بصحت
و باید که خواب را با کسی گوید که دوست و عاقل و سنجیده بود زیرا که بهر تو او بصحت
اگر کسی واقعه کرده بنده بهتر است که با کسی اظهارش نکند و چون بدار شود از ان بگوید
و ابی بن سباز و نمود و اتیه الکسی بخواند و گوید خیر لنا و شلاع انیا و چون روز شود

و بعد عبادت کثرت عنوان دوم در دیدن تجلیات ایزدی و روحانیات و انبیا و اولیاء
و ملک شیطانی و دوزخ و مانند آن اگر کسی خواب ببیند که نور حق تعالی بر او کجی
کرد کار او در دین دنیا بیکوشود و در آن موقع که این خواب ببیند عدل و انصاف و فراخی
پیدا آید و اگر مردی مقیم ببیند که حق باقی حساب کند شادی باو رسد و اگر مسافر ببیند
و خوشه لی بماند باز آید و اگر در خواب ساجات کند نام او در دین دنیا بزرگ شود
موت ملک کرد و اگر ببیند که حق تعالی از او اعراض کرد او را از گناه نوبه باید کرد و اگر
موت تازه ردی و فرحاک ببیند قدر و منزلت باید و طریق علم حقیقت بروی منکشف شود
و از آفات ایمن باشد و از باری شقا باید و از غم و اندوه بیرون آید و اگر ترس روییده باشد بر عکس
چند که بالذات مقتضای خصوصت بکند احبش نزد یک سیده باشد و حکم عام و مسکن برقی باشد
و اگر ببیند که فرستگان از اطراف و جوانب در خانه او می آیند خانه را از دردوان نگاه میدارند و درین
انبیا و اولیاء در صورت نشاست و بل حصول جاه و منزلت بود و اگر خصمان ببیند برخلاف این
باشد و دیدن صحابه و اولیاء و آن خیر برکت باشد اگر با و شاه را خواب ببیند که در محلی

یاد رسائی غیر شکاف و ذوق در آن موضع زیان و افت رسد مگر بجائی که آمدن او در اینجا
غریب بود و دلیل دولت و راحت بود و حکم دیدن و بود خواب همان شب که در نوشته بیان شد
اگر بیند که در بهشت است و از میوه آن تناول میکند عالم نشود و از علم برخوردار می گردد
اگر در دوزخ بیند و متذکر باشد از جمله معاصی باز آید و اگر از اهل دنیا است سفور از
و اگر بیند که از دوزخ میرون می آید دلیل درین داری و باز آمدن از سفر بود و اگر بیند که
برنج گرفتار است آن رنج و مسقت دنیا بود و اگر قیامت بیند دلیل پادشاه بود در آن
عنوان سوم در دیدن انسان و اعضای آن دیدن کودک خرد اگر معروف باشد دلیل
بود و اگر او را در بر گرفته باشد مدبر ملک شود اما اگر کودک مجهول باشد دلیل غم و اندوه بود
و دیدن دختر و خواب نیت و راحت بود و نیز که خریدن یا فتنه مقصود بود اگر غلامی را
خود را بیند که مانع باشد از ادبی باید و اگر مرد جوان مجهول او خواب بیند او را در بهشت
زن جوان خوش رومال و نوشاوی است و زن که تجارت نموده یا ضایع برده
دنیا باشد اگر او را بهشت نیکو و حلاوت بیند کار او نظام کشد و اگر ترس روید و معاصر

زحمت کش اگر مردی شکر می بیند که موی سیاه او سپید شود مردم بر او متغیر شود و اگر ببیند
که از تن او جدا شد از مردم جدا ماند اگر بر خود را بزرگ ببیند بزرگی و جاه باید اگر کوچک
ببیند از مرتبه بقیه افزونی و درازی موی برای جوانان و زنان و شکر بیان دلیل افزونی مال
و درازی عمر بود و دیگر اثر اندیش و تردد خاطر و اگر ببیند که موی او سیاه باشد یا گشته باشد
و از قرض خلاص باید و اگر ببیند که موی او میرشد شوهرش طلاق دهد اگر مردی موی
را بریده بیند بار دیگر فرزند تراید اگر سخمی بر روی خود غبار بیند و لیس و بود و اگر ببیند
از پیشانی او چیزی برآمده است علامت فرزند باشد و اگر ببیند که چشمی در دست دارد و مالی نقد
باید اما تاریکی چشم خود در خواب دیدن یا روشن بود و در بین دنیا یا بهاری فرزند محبوب
ببیند سفاک باشد و خود را ناپسند و خواب ببیند آن سفر ترک باید کرد و اگر رود دست بکشد باز ناید و اگر
که سیرمه در چشم می کشد در اصلاح کار دین نونشد و در چشم مردم غرزد و دور رود و دست
نشان حصول مال بود و بینی خود از حد زاده دیدن علامت جاه و مال و عمر و فرزند بود
برعکس آن بود اگر زبان را بچری بسته ببیند و یا از دهان برآمده و سیل آفت و رنج باشد

اگر سینه که دندان خود بقوت بر مسکه نشان قطع رحم باشد و دندان از طلا ویدن دلیل مار
بود و از نفقه یا از رتبه و غرضه نشان مفت و زبان مال شده اما مشایده دندان از جوب
اینکه و موم دلیل وفات بود اگر کسی سینه که گوش از دست و خورشید میرد یا زن را طلاق دهد
و اگر گوش را پاک کند سخنان مرغوب و رسیداری بشود و اگر خوشتر را اگر سینه نقصان
دین باشد و دیدن ریش علامت عروجه و نعت بود و زیادتی آن عزیز نعت باشد مگر اگر
از ناف بگذرد که آن علامت دام و اندیشه بود و نقصان ریش بر عکس آن از زنی
بارش سینه اگر شورش غایب بود بازاید و اگر حاضر بود غایب شود و اگر سینه بود شور کند
استن بود پس زیاده و اگر پری دارد مهربانتر شود اگر کودک نامانم خود را بار
بینه پیش از بلوغ بمیرد سینه ی ریش عابه و صفت نه و سیاهی غرو جمال دیدن دلیل
برادر یا شریک یا زن باشد و زیادتی در آن زیادتی مساوت بود و از اینجا عیبت قطع
خصومت بود با ایشان یا دست از معصیت بستن اگر مردی است خود را در نکار سینه
معیت رنج کشد و زنا را میکند بود سینه اگر فراخ سینه دلیل جوانمردی بود و اگر تنگ

نشان تحمل و کرامت باستان و میل زن و دختر و دشمن مال و مرز و قبیله و بی
 شدن شکم از اسما و روده علامت جدا شدن از او با کرسنگی و میل حرص بر دنیا و بی
 خلل در دین آتش مال و متاع خانه کار و مرز باشد کلیه خدمتکار و معتمد و بعه برادران
 بهوزن باشد دل تدبیر کننده کار و دینت کسی بود که استظار بدو باشد اگر شخصی
 بریده بیند از عمل معزول گردد یا فرزندی را وفات رسد و چون زنی بیند که ذکر دارد اگر
 آتش باشد پسر زیاد و آن پسر ممتی باید و اگر آتش بنیاد پسر زیاد و اگر قوی
 و میل زیادتی قدرت باشد در طلب محبت و اگر صوفی باشد بر عکس آن و ران سابق عمر و
 بود و چنانچه از اوقات و دراز تر بیند عمر دراز تر باشد و اگر محبت خسته تر و صوفی آن خدان
 اگر کعب خود را افاده یا شکسته بیند در پنج نصیبت افتد قدم علامت نیست و مال
 اگر زنی خود را با نطفه بیند یا بکلی بزرگ مبتلا گردد و اگر بیند که از آن پاک است و عمل
 از نگاه بیرون آید اگر بیند که زنی بول میکند علامت افراشته است او به محض از این
 که از علمای فن بگوید و برسد که در خواب دیدم که زنی از خاندان من در پیش من بود

من جام شیر بوداوم نگاه جام سیدی نهادی بر خاستی تا بول کند این برین گفت این
زینیت دست و صلاح و بر و میل دارد او را بشویده ام و تقصیر کردیم چنان بود و مردان
که ملی از ملوک بنی امیه بودند شبی خواب دید که در محراب بول کرد از سعید بن که در علم و مهارت
تمام دست پر رسید کف فرزند تو حلف شوند پس همچنان شد که بعضی از فرزندان او سلطت
اگر کسی خواب بیند که از نایزه او خون برمی آید فرزند او در شکم مادر هلاک شود عنوان ^{حرام}
در بیان تصرفات انسان و غیر آن خفته کردن از گناه بیرون آمدن بود و سوال ^{غسل کردن} محسن
حاجت رواندن و از زنده به غم بیرون آمدن باشد و حضور ساختن دلیل امانت و تسخیر ^{از غم}
بود اگر سب که رک از طول شنکافند کوفه عاظم شود و اگر به پشیمانی شکافند بلی از خون ^{او مرد} آن
اگر باری خواب بیند در کار عبادت خلل افتد و اگر غم سفر دارد باطل کرد و در استن در خواب ^{دلیل}
بود و خندیدن غم ارد اما اگر بواسطه شغل بلی بود علامت نجات بود و دست و گردن ^{آوردن}
یا در کنار زخم مرده و سل غم دراز باشد و اگر باری مرده را در کنار گیر و نیک شود و اگر زن ^{محول}
را در کنار گیرد مقصودی که دارد بر آید و در دست کردن نیز همین حکم دارد و ^{نور}

۲۹

بند که دشمن گرفت یا بود و دشمنی از میان بر خیزد شرط پنج و نزد باختر کارهای باطل
و اگر بند که مردم شهر را بکشد بگرخت می کنند در این شهر محط افتد یا طوفان سه و اگر بند که
با شاه جنگ می کند فراخی فوت بود نامه خواندن رسیدن خبرهای خوش بود و یافتن میراث
و یا کسب کردن مال حلال و اگر نامه خواند و معنی آن نه اند در کاری افتد که محتاج به اجابت
و کتاب را نیز همین تعبیر بود برده خرید شادی بود و فروختن غم از تحف دیدار ایا بر چه
بسته بود و در خواب نیز مبارک است با پای کو قنقش است اما اگر بارود و سرد بود
تعبیرش سخنهای بد و باطل اگر بازی مجهول صحبت کند و اثر شهوت در ظاهر پیدا شد منفعتی باید
بازی معروفه صحبت کند یا ان معروفه زن خود داند اول است ان زن از شوهرت یابند
و اگر بند که زن را طلاق داد تو کنزی باید اگر بند که با مردی مجهول صحبت میکند منفعت باید
و اگر از نشاء بود مقصودی که از قطع امید بود بیاید چون بند که زنی نکاح در آورد
ان زن دو وقت و قوت باید و اگر بند که بگارت بسته مقصود سه و اگر زنی بازی صحبت کند
اسرار و احوال او واقف گردد اگر با همیه معروف صحبت کند از کسیکه استحقاق نداشته باشد
بنکوئی نماید اگر همیه مجهول باشد بروشنی لطیف باید چون کسی بنده که او را بند کرد از عزم

سفر داران بازمانده و اگر متدین باشد و کارش معیشتی شود و یا زنی کند و غیره غل و غیره
نیک باشد و اگر بنده که دست او را با کردن بسته اند از معاصی باز استیج جرات و درین
دین
و سیل حصول مال بود و اگر خون از جرات روان بود منقبت باید و اگر بنده که او را در کشتن عمر دارد
باید و چون بنده که او را کردن روزه و سزاوارتن جدا شد اگر بیمار شد شفا یابد و اگر و اقامت دارد
و یا حج کند و اگر بنده که سر بریده و دست معارضه دنیا را باید بردار کشیدن و سیل بزرگی باشد
اگر بنده که با مرده صحبت می کند حاجت تمام و کمال بر آید و اگر بنده که مرده در جابه خواب می خفت
عمر دراز یابد و اگر مرده خبری بد و بد منقبت یابد و با مرده بر خوان بستن طعام خوردن نیک بود
عوضی در خواب دیدن دلیل ماتم بود و دست شستن نو میدی بود از کار ناخال کردن خصوصیت
نخوشان قرآن خواندن انتشار آثار حکمت و امان عدل و انصاف بود و اگر بنده مصحف مشوید حکایت
دین و دنیا با هم جمع کند و اگر مصحف بد و دهنند بر کار و واقف شود و اگر بنده که با نیک نماز میگوید
نه در وقت با نیک دلیل جور و ظلم بود و اگر بنده که اوراق مصحف میخورد و حلش نزدیک سیده
است اگر نماز با شرایط و ارکان سجای آورد خفت و امن باشد از آفات و مقصود دارد
باید و اگر بنده نماز تطهارت میخواند یا در موضعی که نه محل نماز باشد یا قبله بر او خسته گردد

آنکه در حقیقتی خود متحرک رود و به سواری بدان رسد روزه و این خفیت است از افات
 دنیا و باز ایستادن از کارهای ناشسته زکاة دادن نام نیک حاصل کردن ^{چند روز}
 مقصود یافتن همه حال قربان کردن از غم و اندیشه فرح یافتن و اگر زنی باشد که قربان ^{مسئله}
 فرزند می شناسد آرد و اگر بنده بنده از او می باید بپارند شفا حاصل آید مجبوس ^{مسئله}
 عنوان نجم در دیدن جانوران آب ولایت و دولت بود وزن نیرته و اگر خود ^{بود}
 بر اسب سوار بند دولت بی اندازه باید اگر اسب سیاه بند و سیل ولایت و سیاه ^{بود}
 و کمیت زیاده و بی فرج و شهب اصلاح امور دنیا و سمنه یار زده علامت بیماری ^{باشد}
 لیکن اندک و ابلق و سیل مشهور استن و اشهب رفایت در کارها و اگر سمنه که استر ^{باشد}
 سوار است و در از یابد و اگر بر استر شخصی و اگر سوار شود باز آنکس خیانت کند اگر خری ^{باشد}
 از نخت خود تنفوت یابد و اگر خری را بر پشت گیرد از طالع بد و باید اگر سمنه بر ستری ^{سوار}
 و سیل سفر باشد و اگر سمنه که استران بسیار دارد و سیل ولایت بود و اگر سمنه که استران ^{عقب}

از عقب آمد می آید از بلای احتیاط باید کرد چون کاوی بند بازه فریبی و نگوید ان
در آن سال منفوت باید و تعمیر فراخی و سنگی سال فریبی و لاغری کاو بود و اگر سینه کاوان
رزد و شرح بار بر نهاده بی خداوند و شهری یادی می مردند و در آن موضع بایستی
بند کوفته آن بسیار نگاه میدارد و فراماده جاعی شود و دیگر بهایم نمین حکم دارد
و بل کنیز بود و خرگوش زنی باشد که الفت گیرد اگر کسی در خواب خود را در شب قبل
مخدول شود و اگر در روز سبزه را طلاق دهد اگر شیر از استر خود بند بریدن
و اگر سخن از شیر صوم طوفان و یافتن مقصود و خاک علامت مردی حرام خورست و سگ شبنم
بانگ او سخن فرومایگان چون بند که سگ جامه او بدید یا بگریختن شتاب از زمین
نشان در دبا شد و لیکن اگر سینه که گریست گریه یا خبری از و میخورد در چه از آن سخن
باز آید و اگر سینه که گریه او را میگرد یا منی شب ببار شود را سونیه من حکم دارد اگر سینه که
طعام او یا خبری که با و تعلق دارد میخورد و دلیل نقصان عمر بود اگر با و شاه ظالم نصاری
زشت رو باه خویش مکار و فرسیده اگر سینه که با رو باه بازی میکند زنی را که دوست
بند

باشد باید کشف مردی عالم باشد و دشمنی بود و نهان آنچه پدید بود و ضعیف شد و سیاه قوی
اما اگر مار را متها و خویشند با دشمنی یا کنی باید اگر ماران بسیار متها و خودسند و اگر
شود و اگر سب که ماری از سقف خانه فرو افتاد و از باد شاه بر نی باورید و مار در
خویشد زنی باشد و دشمن گردد و دشمن ضعیف بود که قصد او بر زبان است زبور و کس
اگر سب که مورچه بسیار از خانه او بیرون می آیند اهل آن سردای کمتر شوند اگر سب که از بار
صید میکند عالمین سلطان او را متها و شوند کلاه و زرغن مرد فاسق و دروغ زن بود اگر
از کلاه شکار میکند غنیمت باید از رومی شمشیر سب که سبده بود طاعت
خوسر و رومی یا درم حربه ماکیان خادم و برده است اگر سب که ماکیان را کشت کند
بکرات بکارت بردارد و بکوتر ترنگ است با جماعت اگر سب که گوسفند بکوتر می خورد از زنان
سبقت باید بکشد زن نیکو بود فاخته زن بدین و مسموم عنوان چشم در آمار
میخ با دشمنی مهربان یا عالمی حکیم بود و دشمنی با بیخ آمیختن با یکی از ایشان اگر سب که از
میخ خورد یا از طرف کرد از حلقه پیرداید و اگر سب که از میخ حلقه می خورد و گرفت تحت باشد

حق تعالی بگرداند بادی صحت صلایه باشد که بر خلاف آن بود یاران چون عام است
اما خاص اگر در محدوده یا سرزمینی بدمیاری وقتیه بود اگر سبب که خاک یک سبب و نمک
چون بهنگام سبب و رخی سال و وقت باشد و اگر سبب که سبب و نمک و اگر سبب که برف بخورد
باید بگرک و سیل و سیل رنج بود و اگر سبب که آب رخ بخورد شادی بود و اگر سبب که رعد یا باران
سفا یا بد و اگر و ام در سبب و ام گذارده شود و اگر سبب که از حبس یا بد و اگر سبب که سیل
و اندیشه بود و دشمن صفت باشد اما اگر از آن بد است که از دشمن رهایی یابد و همه به هم
دارد با و اگر بقوت سبب و سیل ترس و اندوه است خصوص که با آن کرد و تارکی بود و اگر بنا بر خرابی
و در خرابی بر کند و سیل محصیت بود در آن ولایت یا آید و طاعون به بداید و اگر بادی تارکی و غنا
و نرم و سیل سکونی و صفائی غنی بود اگر روشن سبب بی آتش علامت راه یافت و درین
تارکی بعد از آن اگر نور با آتش زبانه رنده بید حب و خصوصیت بود اگر بی زبانه سبب طاعون
و برام بود و علامت خاک و فتنه باشد اما اگر سبب که از آسمان بر زمین می آید اثر آن بیشتر است
و اگر آتش افروز و جزئی بنزد و منفعت یابد و اگر جابه سوخته شود و باندازه آن منفعت

اگر آتش در دمال حرام باید قوس قزح دلیل فراخی سال عهد فرج و دیدن صایقه کوکب را
دلیل دروسی و درویش را وسعت معیشت و بدین آسمان قوت و بزرگی باشد و اگر سنده در آسمان
میر و سفری رود و بزرگی یابد و اگر از آسمان بنفقت کنایه بزرگ کند اگر از آفتاب و شمس
حال او نیکو شود و اگر در پیش آفتاب تبارکی و ابر سنده عمنان شود چون راه در کنار یا در خانه
زمی نیکو بدست آید و تبارکی ماه رمضان باشد اگر زن سنده که ماه در کنار او فرو آید شورن
باشم بزرگ بدست آید و اگر ستارگان را مجتمع و روشن سنده بزرگان آن ولایت منتظم شوند
و اگر مجتمع و تبارک سنده بندان عنوان ستم در آثار سفلی اگر سنده که بر زمین نبائی سکند
باید که به ان کار و نیاب از و یا علمی بکار دین آید لرزیدن بن افق باشد از جا
اگر سنده که زمین سکند و خاک ان میخورد مالی بکر و حید حاصل کند و اگر سنده که او را در
پنهان سکند و پس مرگ بود یا در امداد ان از وطن و اگر سنده که زمین سکند و ات
معنیست حلال بروی شاده گردد دیدن صوای فراخ بجهول سفر در از درش و در
صوای معترف سفر نزدیک و یک چون اندک بند مال باید و چون بسیار سنده مستوفی

اگر خلیفه را بر سر کوهی سبز بر پا و تنهایی بزرگ قادر شود و همچنین بر بندگی بندگی
بود و فرو آمدن بندگان اگر از دریا آب خورد و یا بر دارد از باد شاهی مال و منفعت باید
و اگر بند که آب جلوه دریا بجزو سلطنت یا مال و از آن باید خود ورستی و بدین دلیل است
بر آنکه در معاملات با دشمنی خوش کند یا از وفات نجات باید و اگر بند که از کشتی کنار دریا
بر دشمنان طغیان و از افات بیرون آید و اگر بند که در دریا غرق نشد و حساب و عقاب با دشمن
و رحمت بند دیدن موجب رنج و مسقت است آب صافی عمر در غش و آب بکدر بندگان
اگر بزرگ بند دلیل فرماندهی بود یا از افات و هول بیرون آید و اگر از آن بجزو از زمان بهره
جوی خورد بر بنقاس حوض دیگر که زن یا خرد و منفعت بود آب شور اندیشه بود آب چاه
قلعه و حصاهل و نیار امن بود و اهل دین را زیادت بر سر کاری خانه و سرای و نیایش
قراخی بند نیکو بود و اگر تنگ مارک بند بندگان ایوان مرد و بلند قد را بمرج حاجی خطو
غرفه زن در بند از معاصی توبه کند و اگر خانه از زر بند خانه پس از آتش نسوزد و اگر
این بند عمر دراز باید بل مردی بزرگ بود که بوسله او مقصود شد نهفتن در خانه کرد
نشان

نشان گفت و حضرت بود اگر سینه که بر تر دبان مرد و در کار دین درجه نزرک یا اگر
خود را بر دوگان نسته بند عزت و مرتبه عظیم باید طاق زن و خزینه تیر بود اگر سینه که در
مرد و بر خصم غالب آید و حمام خوش در آمدن و غسل کردن دلیل زوال اندیشه و غم بود و خون
حمام سرد بی آب سینه و غسل کند از جهت نشان رنج کشیده آب گرم خوردن دلیل تری و نماز
بود و آید و خوردن و بدان غسل کردن نشان تندرستی و عیش بود خود را در کوه دیدن
ایمنی بود از جمله آفات و چون سینه که کعبه بود اگر از عمل موزل بود باز بر عمل و در دهر
که به راحت باید و مسیحت کعبه بود اگر سینه که نماز خواند و روی نقد ندارد حج نصیب
و اگر رو کعبه دارد حاجاتش بر آید اگر خود را در کوستان سینه در کاری افتد که دیگران
از و عبرت گیرند و اگر خود را در تابوت سینه اگر از دشمنی متیرسد بر او لطف باید عنوان ششم
و رباغ وستان و اشجار و اثمار و غیر آن باغ دنیا باشد و خوبی و خرابی آن بحال باشد
باز کرد و خود را بر سر دخت دیدن سخبات از خوف بود شکوفه فرزندان مال حلال است
مرد عالم یا منفعت از زن شریفه بود و خرم علم باشد و اگر سینه که پیشکوه و سنجی گوید

مردمان را خوش آید شکر مال حلال و سخن خوش بعد از بخرمان روزی حلال است برک بخوردین ^{و دل}
اندک بیماری بود و درخت جوز مرده نخل و مسوه او مال صفت بود و تعمیر او ^{و بسته} و نقد
بدین نزدیک با انگور سید نفوس صفت سیاه در غیر موسم اندک و بسیاری اردو ^{همین} و غیر
تعمیر دارد و درخت سیر در موسم بود شفا بود و زرد الو و خرگوزه در هر چه زرد ^{و غیر از این}
و سیل بیماری اما ترنج اگر بسیار بند مال نام نیکو بود و اگر یک یا دو بند ترنج ^{از مسوه} اردو در هر چه
ترس بند ترنج اردو چون بند که خیار یا با و زنک میوز در آن نش حمله بود و خرا ^{و درخت}
و دریا صفت بود بار او مال حلال اما شیرین مال و ترس و سیل بیماری و درخت ^{و اگر} اگر زنک
و اگر زناری باید برادر درم بدست آید و درخت خیار مال اندک ^{و درخت} درختان مسوه ^{و درخت}
و درخت که در مرد عام و طبیب بود و بار او جوز و سیل خوشه ای به شکر است ^{و علم}
و اگر است در موضعی سبزه که نه جای او با و سیل اجتماع مخافان بود و اگر سبزه که ^{و دل}
قتل بود و اگر سبزه که زراعت میکند از بزرگی نفع یابد و چون سبزه که ^{و درخت}
میکند نفع تمام یابد از جا نیکو امید دارد و کندم مالی بود که از مسفت ^{و کاه} است اردو ^{و کاه}

همچنین و اگر سب که خوب و نابخه مجوز اندیشه ارد که بنی مال نگو بود بنه مالی باید از کل
 زن باشد و چون انرا در باغ سبب فرزند باید بکسرخ همچنین یا سببش دی و خرد
 سبب کرب یا سا خا علات مرد و زشت و بپریت سبب هم و سل اتفاق گرز و رسم
 مال سبب دی و در غیر موسم مایه اندیشه بود و شلم زن روستائی و اوده چقدر خرد
 ترب روزی حلال با و بخان در موسم و سل اندیشه و بی موسم سبب سیر از تر
 فراخی منف و اگر خک سبب بدنامی و بیانی ارد بر روز و خوب که در اوده یا بکاراید
 علم و حکمت سبب خشی نس مال حلال بود عنوان سبب در معدنیات دیدن زردیل اوده و
 اما اگر سبب که درستی از زیافت و زنده شود و اگر بشیر مایه علم و قوت در کار دین و دنیا
 و اگر باره بزرگ از زرماید سل متری و بادشاهی بود و اگر سبب که زرمیر و سل
 و ملاک بود و تفره مال مجموع بود و باره نفقه نیزک اگر سبب که نفقه ارکان بیرون میارد
 یا زنی ملکه و اگر نفقه بکارد در خصوصت افتد کج علم و منفعت بود و بعضی گفته اند
 یافتن کج سبب اوده و غم بلکه دلیل وفات بود و یا قوت نشادی و عیش و ورزش

سایه وزن با جمال عمل زیمان تعمیر دارد در مرد و زبرد و شجاع و دیندار و مال حلال و
بالت و وارید بنفوسم قرآن باشد و علم و فرزند زیاده و مرد و وارید بنفوس مال بسیار و حرام
و میراث و اگر نبند که مرد و وارید را سوراخ مسکند یا نامی صحت کند مرغان مال بسیار بود
فتح و نفرت و عمر و زار و فرزند عقیق غرت و نفرت خرم و مجن این مال و موت باشد بر مال و
روی مال چو دان از زیر مال کبران و عوام خلق و اگر نبند که از زیر ملک دارد و در خصومت افتد
انک اندک بود سه زیادتی بصیرت سره و ان زن باشد اگر نبند که سما و
و عده خلاف کند طوق زن را نیکویی باشد از سر و مرد را لطف و مهربانی و بارگازا
و سود و چون از آن سید بهتر باشد انکشتن زردیل فرزند و کنک و سرای و چهار
و مال و ولایت اما اگر از زن باشد بی نیکن مردان از سندیه بود و اگر از آن یا نفقه
و دوست دارد و با نرزه حال خود بزرگی باید یا زن تو کن یا فرزند باشد باید و اگر نبند
نیکن از انکشتن او بقیه و خللی شد و اگر انکشتن از دست باند یا بقیه و مجن و اگر انکشتن
خود و نفوس از زن جدا شود و اگر نبند که انکشتن از انکشتن سر و زشتی

اینکه قلمش یافتن و حیانت نیز به عنوان دوم در ادوات ضایعیت و آلات حرب
و غیره دیدن قلم حکم و لایق و ورزید باشد و ادوات کثیر و زن استن خصوصیت بود با
از زن مالدار اگر نه که در او بر خامه او چکیده و او از اهل قلم نباشد آنش رسد و عورت
آید بسیار و یک زن بکر باشد آن زن و نور زن محترمه باشد یا که خدای خانه
شمع یا چراغ افروخته بند دلیل و رازی عمر و دین پرورده و تیره بر عکس آن است و خا
و غبار و میل از این خصوصیت بنماید باید و بیماری نیز و آینه دست و تکیه کار
اگر در این نکته و صورت خود بنماید او را پسری شود یا از عمل معزول گردد یا زن را طلاق
و آن زن در حضور و غیور و بکر بکند اگر نه که بوی ایشان نیکنه معاشرت با این از نزد
بیرون آید طبق و کاسه خدشکاران یا خرم و مفت به سکره و جام دوست بود و
کوزه زن و کثیر است خوان نموده و فراخی محبت اگر نه که چربی بران می خورد و دراز
تقل خدشکاران این با غم کاری یا سفری و کشاوری و بستن آن و بیل ناو
غم بود و نجر اگر بر دست بند دلیل گناه بود اگر بر در بود خدشکاران سوزن و جالوز

آلتی باشد که بد آن کار خود بصلاح آورد و اندکی از آن دیدن بهتر است از بسیار اگر سینه
بساط بر زمین می کشد و دلیل درازی عمر بود و اگر می نوزد بر عکس این باشد صندوق
خدمتکار و معتد مرا می غلام یا کنیزک جوان و انبان زن صاحب است یا لان زن
کاهواره عیش خوش و زن مهربان بود علم مرد عالم باشد و شجاع بود و علم مرد علم
سیاه دلیل مهری و زرد علامت بیماری و سیه مرد غمور و سفری باشد بخیر و سلا
چهره نشان سلطنت و مرتبه باشد طبل خور و غم و دل و تقاره مرد تو کند و اگر سینه
دکتر یا میسوارند عاونه پیش آید کمان دلیل بر او ریازن و فرزند و سفر باشد و نیزه و لایق
حق تعالی و اگر سینه کمان سگت سفری کند و حرمت و بزرگی و در کمان سینه
درین امور تیر رسول باشد و بنام زمامه نیزه سفر و ولایت و زن و دیگر سلا حاکم
که بدان ماند دلیل درازی عمر و طفر بر دشمن و منفعت باشد باز دانه قوت و قیمت سینه
بود و فرزند و ولایت اما اگر سینه که سینه از حامل یکد از ولایت مغزولی شود یا فرزند
بمیرد یا ناسازی با زن افتد هر کس خوشین را مسلح کند در میان جماعتی که صلاح
باشد

باشند هر و مقدم ایشان کرد و نزد و شطرنج باختن و سیل کارایی باطل بود و عنوان ^{بار و}
در طعام و شراب و لباس و نظایر آن مان پاکیزه عیش و خوشی مال حلال و شهر آبادان
نیز بود و مان خشک بفساد اگر مان کرده باید برادر و هم حاصل کنند مان بسیار ^{مت}
یا در آن و دوستان ^ب و عمر در از گوشت خام مال حرام بود و پنجه و بریان ^{مال}
و خرید و روزی ^{عیش} بسیار است انگین مال حلال و خر و مفت و شفا بود و طوا ^{عیش} بی صافی
خوش و عمر در از باشد و بیشتر تر به همین حکم دارد و تو نیز اسب و ناز و ابی و مال ^{ان}
همان ^ب که در اصول آنها گفته شد شیر بر حیوان که گوشت او حلال است روزی حلال ^و
کازیک بود و شیر ترس بقد آن و شیر آنچه گوشت او بخورند اندک ^{و بر} و بیماری
از شیر سازند مثل دونه و قوت و پیرانند ^ب غم بود مکر و غن و مکه خر و مفت ^ب
خرمال حرام بود یا خصوصت و اگر بند که عصیر سکنه نجبت با و شامی بود و سر که مالی ^ب
با خر و برکت مستی که از بر آب بود تو کنی ^ب از مال حرام اگر از غیر آن بود ^{دوستان} و آفت ^{و ملا}

خوش باشد که از جانب پادشاه شود خون خوردن مال حرام بود و خون ریختن نبایستی
خشم فرو خوردن باشد و در خوردن پشیمانی و توبه بود از گناه مشک و عنبر و کافور و صندل
و زعفران و مرجه از ابوی خوش باشد و دلیل نیا و نام نیک و علم شریف و دین پاک و خلق
و منفعت و زن ساز و در بود بویهای نافع و بقد این جامه نیک و پاکیزه جابه و دست و
و ولایت و نیز زن باشد و در او زن را مرد قوه تعالی من لباس نیکم و انتم لباس نیکو
باشد بندشوار خدسکار سرامی جامه سبز و دین دارد و سیاه بر زنی و سیادت و سر
و خصوصت و زرد علت و بیماری و کبود میست و اندک و پشتر لباس نیکین زنانه
و منفعتی بود که از پدر یا برادر یا شوهر بدو رسد بارانی خرد برکت بود نهانی و بالمش
و مرتبه باشد موزه و نفس زن و کینه و خدسکار بود و جمله چیزهای پوشیدنی چون کتبه
عم و اندیشه و درویشی بود الا موزه که مسجل آن بهتر بود از نو عنوان دوازدهم
در خواستهای بدیع که بمران و نابینان گفته اند منوچهر بخوابد که باقی برسد و آن

۳۲
تا با صد و بیست کنگره بود و از چهار انگشت چهار جوی آب بیرون میرفت مهران

عمر او تغییر کردند که صد و بیست سال بادشاهی کند و حکام در عهد او دیده آیند و همچنان شد

وقتی نوشیروان بخواب دید که از جام زرین شراب میخورد و خوشی با او زبان دران جام

میگیرد و از بزرگچهر پرسید کف بفرا می تا همه زنان که در شبستانند برهنه میشوند و پیش تو

رقص کنند همچنان فرمود یکی از آنها در برهنه شدن تعللی میکرد و زنی از خاتونان خاص

او مبالغه نمود چون بالرائش برهنه گردید فرمود بود بزرگچهر گفت جام زرین خاتون

و خوش این مرد که خیانت میکرد از ابو الفضل یعقوب بن اسحاق منقول است که گفت

از عمل باز مانده بودم و دخل من بواجب جماعه که در ایام عمل دیشتم و فاما میکرد

فرمودم تا اسامی آنها دو ورق نوشته نزد من آوردم و در آن قائل میکردم و بر بعضی

نامها خط بر طری کشیدم پس این ورق را برابر این نهاده تحفتم و خواب دیدم

جمعی بارها بر پست بسته اسرای من بیرون رفته از این برسدیم که سنا که سنا

گفته ما الکساییم که قلم بر اخراج ما نهادی روزی خود پر دایم میروم من از خواب

و دانستم که اندیشه من خطاب در روزی همه بر حق حل و علاست و آن دو در قیام

رومی خواب دید که سوره اذاج را فراموشی از این سیرین رسید گفت اجل تو

رسید از گناه توبه کن چه این آخر سوره های قرآن است که فرود آمده سخن خواب

ستوری با او سخن بگفت از این سیرین رسید گفت بخانه خود برو و وصیت کن که نزد

اجل تو رسیده قوله تعالی اذ اوقع علمم القول اخر خالهم واته من الارض تکلمهم

که زو غن زیت درین درخت ریتون میرخت از این سیرین رسید گفت در این

خود صحبت میکنی چون تقصص نمود ما در خود را بگیری خرید و با او بیاضت میکنی

رومی خواب دید که در ماه رمضان مشتری در دست دارد و دهان مردان

بدان مهر میکنی از این سیرین رسید گفت مگر تو بودی که بچس از صبح بانه

33
میدهی و مردان را از طهارت و من و مباشرت با زبان نمودن بازیداری و
بمچین بود و مردی بخوب دید که ستمارگان از آسمان فرو ریخته عوی
از سرور این محبت دارا شعل جله فرو ریخت و همین تیریس بود و الله اعلم
بما ید

از حقیقه صدر و موخر و استخوان جواب سوال نیست

حرف سوال لا مطلق نموده ز نام کند اول ز نام حرف مطلق که عبارت از حرف
سه حرفی است که اولش از جنس آخر باشد و دوم ز نام حرف نه مطلق که عبارت از حرف
سه حرفی است که در اول و آخر یک حرف باشد و از میان سیم نون سوم ز نام
حرف سروری باشد و برین پنج تا یک ز نام طیار سود پس اگر حرف زاده باشند
خلف مکررات نموده ز نام حاصل از آن حرف صدر و موخر نماید و به ترفع یا تزل یا
یا مقلوب جواب بگوید

له نما

دربین و رفت

نما

سارا

مکرم

بسم الله الرحمن الرحيم

ست
مصحف در

چون خواهی که در مهمات بکلام مجید مشورت کنی اول طهارت سازی و
بر دست کبر و در جامی پاک شستی و رومی بسوی قبله سازی با اعتقاد و سنت
سه بار فاتحه و سه بار اخلاص بخواند و ده بار درود و سر محمد علیه السلام
فرستد و سه بار این دعا بخواند اللَّهُمَّ اِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ وَتَقَالَتْ
بِكِتَابِكَ فَاَرِنِي مَا هُوَ الْمَكْتُومُ مِنْ سِرِّكَ الْمَكْنُونِ فِي عِلِّيَّاتٍ وَغَلِيَّاتٍ
و نهی که در دل دارد پیش خاطر آرد و مصحف بکشد و هفت ورق
و هفت خطه از ورق هفتم شمارد و هر حرف که بر آید بر آن عمل کند شکر
که حضرت رسول صلی الله و سلم و جمله اولیای حسینی عمل کرده اند
والله اعلم بالصواب **الکراف** الا ان اولیاء الله لا

خَوْفَ وَلَا هُمْ يَخْشَوْنَ **اسیات** الکراف آید بقال اند

استاد و کار شد خبر و صواب **الف** آید بقال ای دل افروز نکو کرد
ترا آن کار فروز نکو کرد چه حاجت بخت کردن همه سال است

عیدت و نوروز لطیف آمد چه حاجت بخت کردن چراغ سخت دوست را
 برافروزد ای خداوند فال بد آنکه این آدم صغی است مکاری که خواهی کنی
 که هر روز کار تو نیکوتر گردد و چراغ دولت روشن گردد امام فخر الدین رازی
 میگوید ای خداوند فال دشمنانت مقهور شوند دوست دشمن را بر تو حاجت
 سال و ماه مبارک باشد ان شاء الله تعالی اگر **ب** آید بشیرا و

و سر جا منیرا
 بیت

و ندید و داعیا ای الله بغایت ای برادر بآید بنال عمر دشمن بآید
 چه حاجت دولتی ای صاحب فال که چون قرعه زدی تو بی برآمد ز حرف بی
 حدیثی یا دارم که این قولم بغایت بآید الا ای آنکه بی در فال داری
 ترا سخت سعادت بآید ای خداوند فال این فال شعیب بن عامر است بقول
 علماء نشارت خواهد رسید از ان نشارت دلت خورم شود امام فخر الدین رازی
 و شیخ حسن بصری قدس سره بجا گویند ای صاحب فال بسیار دولت ماک است
 و صاحب دولت گردد درین فال میریتی که کردی سعی نمائی و دست مکاری که بزنی
 نیک آید و مراد یابی اگر **ت** آید **ت** ان شاء الله لقد ارسلنا الی امم

من قبلک **ب** ایات **ب** الا ای آنکه ت در فال داری توانی توید کن
 گرموشیاری چو آمد ترا بدین است چو بر کردی که نبود استوار
 چو ت اندازن کار خد کن میاور بر و خود خویش خواری چو ت آمد لافا

جز پشیمان بغیر از توبه در دل معنایی ای خداوند فال ازین نیست که در حق کفر
و باز آیی و توبه کن علماء دین گویند که حق تعالی توبه گناه کاران را دوست دارد از آن کار

استغفار را بگذرد **ت** اندر سند بن خضر **و استبرایات** حوث آمد نفالت انی برادر

شود کارت همه روشن سراسر ترانامت نه یکی فاسد کرد و سخن کوتاه کن الله اکبر

و حرف ت لغال توبراند سعادت بازگشت و سخت باور ای خداوند فال شمار

مر ترا باد درین نیست که کردی با اتفاق مفسران خصوصاً عبد الله المتسعود و عثمان

و امام محمد بن رازی فرموده اند که بسی روشنائی در روز کارش ظاهر شود و در میان خلق

نیکلام شود و امام محضر صادق رحمه الله گوید ای خداوند ت اگر نیست کند مال و نعمت

یابد در طلب نقص نکنی تا مراد یابی **ج** ای جهم یصلونها و یسیر القرار **ایات**

جو هم آمد نفالت ای برادر بسی جدت باید کرد تا چار ازین نیست که کردی کامیابی

اگر چه غنائی اندرین کار جوید خود کا او داده باشی پس اندر مراد خود بدست

ای خداوند فال درین نیست که کردی جهم تمام باید کرد تا مراد یابی امام محضر صادق میفرماید

که از حرام اجترار باید کرد و شرح حسن نصری گفته اند که ترک این نیست کن او لا

ما نقول عبد الله این عباس ترک حاجت نیست گفته اند که خیر روز صبر کند تا مراد یابی

ایستاده تعالی اگر چه ای **ج** هم بود **الحکم**

جو ح آمد ترا حاجت روا شد همه کارت صفا اندر صفا شد ترا درین

سید روگشت مکتوم نگارت شد همه حاجت روا شد اگر غایت کسی

داری بجائی شود حاضر دلت نمکن چراسد ای خداوند فال ح مبارک باد

که حاجت روا شدند و شناسنامه در کار تو میشود و استقامت می باید و تقوی امام جعفر
صادق و امام فخرالدین رازی میگویند ترا از غیب غایت شاد می رسد و دشمن تو
منکوب و سیه رو گردد و تو مراد خواهی یافت ان شاء الله تعالی اگر خدایا

قال فیها ابدار صی الله عنهما **ابیات** بقالت خ برآمدند درین م
نکر و مال و مملکت و دولت کم چو خ آمد بکردی از خیالت که سخت نیا
برگز و غم چو خ آمد ز خوبی نیست خالی از آن خوبی نه سود می دست نه غم
ای خداوند فال ترا دست تصدق باید کشا و بقول عبد الله عباس و شیخ
حسن بصری گفته اند خی بدست اما چون صدقه دید خوف غم نیست و رنج
براحت بدل گردد و مراد یابد و اگر داید دعوی هم فیهما سجالت الله ص

و تخمین هر فیعاسه لام **ابیات** چو حرف دال آمد اندرین فال نکر و
ترا فال اندرین حال چو دال آمد دلالت میکند این که امسال بود و هر سال
رخصت دولتی گردد می صاحب که و افزون شود هر روز احوال بر و بانگ دم
کن مشورت که تا مسعود گردد بر تو آشکارا ای خداوند فال دلیل نیست
که فالت نیک گردد و درسی از دولت بر تو کشا و شود و بر تو امسال بیشتر از هر سال
بود باید که صاحب دولت مشورت کنی و آنچه فرماید بر آن عمل کن و اگر کنی

اخرند امت کشتی اگر بقول الشیخ عمل کنی مقصود یا بی ان شاء الله تعالی اگر داید
ذوق و عذاب النار و ذلک بان الله موید **ابیات** چو دال آمد دلیلی از تو شد دور وجود
دست آموخت

صدق بیز الله
چو آمد تصدق کن بدو پیش

این فال

کشتی

کشت مقهور این فال اسی برادران خرم سعادت بانی از نزدگاه دور
 نبال هر که حرفه دال آید شود کار خیرش جمله معمور اسی خداوند فال آگاه باش
 که عجز خواری از نو دور شود و از در کور و سخت تو بیدار شد و دولت
 یار شد و امام جعفر صادق گوید که حق تعالی عیش بر تو گشاده کرده و کار تو معمور
 اگر **ایات** بنا منزل علیا ماید من السماء **ایات** چو آید روا شد جا
 بیابی عیش عشرت کام مقصود چو آید نبالت سعی بجائی قدم در
 که دولت روی نمود رفیقیش روی باتازه ماه روی زهی فرخنده فال
 بخت مسعود اسی خداوند فال بدان و آگاه باش که این نیست که کردی
 نبالت نیکوست و فال تو خوش و خرم بشارت میدهد که رئیس و یا شایسته
 یا حکمی خواهد شد یا از بزرگی فائده عظیم خواهد رسید و امام جعفر صادق میگوید
 که سفر و کسب منفعت یابی و عبدالله ابن عباس و امام فخر الدین رازی
 میگوید خداوند فال حق زیارت کعبه روزی کند و از قرض خلاصی یابد
 و بجز او رسد انشاء الله تعالی و اگر زاید **نعم الذین کفرو**
 ان لن یبعثوا **ایات** چو آید نبالت این نشان نیست و لیکن **سود**
 در میان نیست نمیکوم ازین نیست خذر کن ولی تعجیل کردن همچنان
 کن تعجیل ز بهار اندرین کار نشودن اسی به کوشش تو سران نیست
 اسی خداوند فال این نیست که کردی بر تو مبارک است و لیکن تعجیل مکن ازیرا که
 بخت دولت تو در خواب بود اکنون بیدار شد و روی تو دوار و تو سعاد

سعاد
 حاکمی
 ۱۲

حاکمی

یجفت

شدی و بقول شیخ حسن صبحی یک کار کن یک کار کن تو کل دست حق مکن
 و راز دل خود بکسی مگوی تا ترا بر نشان بکند و بقول عبد الله ابن عباس اگر علم
 طلب کند حاصل شود و مرا و باید اگر کسی ^{تشریف} شهر رمضان الدی ^{مسجد} ایر
فنه القل ان ابیات خوشی آمد سعادت یار کرد و غنوده بخت نویدار
 مگوی بکسی راز دل خود که تا در و ترا تیمار کرد و خوش آمد ترا یک صلیت
 از آن خصلت دلت بیمار کرد و خوشی آمد سفر کردن بود سود اگر خواهی تو
 ز بسیار کرد ای خداوند فال اینست که در می بر تو مبارک باد از برای آنکه
 بخت نویدار شد و دولت روی نمودارد و بر و مر مراد که داری رودی
 و شیخ حسن صبحی فرماید یک کار کن یک کار کن تو کل بر حق دار و راز دل
 بکسی مگوی تا ترا بر نشان بکند عبد الله ابن مسعود میگوید اگر صاحب فال
 سفر کند سود یابد و شیخ حسن صبحی گوید اگر طلب کند علم روزی شود
 اگر کسی ای سلام علیکم طیبتم فال خلو ها خلد ب
ابا خوشی آمد سعادت نیاید شکار و بیم سفر کردن نیاید چو در
 شین آید ز دشمن خذر کن ورنه همیشه نیاید درین مکن
 نعیل آید و دست صوری کن که کارت بر کشاید ای خداوند فال
 فکر و تامل نیاید ز بهار خود را از ترش شیطان نکامدار و امام صادق ^{رحمه} جمع
 بر آن نهند که صاحب فال از استغفار گفتن تقصیر نکند تا کارش درست شود
 و درین نیت هر کن و شیخ حسن صبحی فرماید که خداوند فال را از نعت محرمان
بسم الله الرحمن الرحیم

سلام علیکم
 طیبتم
 فال
 خلو
 ها
 خلد
 ب

ابن عباس

نعت
 اقران
 بسم الله الرحمن الرحیم

بر مریاد کرد و سخن چمن میباش و خنک از میان بکس تا مراد بایش

النساء الله تعالى اكرض ايد من في القرآن ذي الدكر ابيات

چون در فال تو حرف صا و نمود در صبر و تحمل بر تو بکشد که از حیرت زبانی نیست

چون تو در کار کسی خواهی گشت مستغول بصر آن کار کردن نیست به خود

درین نیست که کردی صبر پیش آن که از حیرت کشاید جمله مقصود اهی خداوند

فال این نیست که کردی صبر باید کرد تا ترا مراد و دست دهد و اگر تعجیل کنی

باید شد چرا که بفرستاد و رت کرده باید که مرصه در فال بر آید بران عمل کن

و قول ابن عباس میگوید و همه مفسران آن نیست که در حرف ص صبر باید کرد

تا مراد باندازد الله تعالى ضایع ضرب الله مثل الذين امنوا ابيات

چون آمد لغات ای بر او نشود کارت همه نیکو شود و بهر کاری که خواهی

میتوانی مکن تعجیل بر مرکار خود بر جو حرف ص باشد پس مبارک درین نیست

ز حرف خوشتر بخور ای خداوند فال این نیست که کرده پس بگوست اما بقول

علماء و دین خوان کس مشکو که خود را در عذاب تشویش منی و امام جعفر صادق

و حواجه حسن بصری گفته اند که در طلب مراد تعجیل مکن که مراد بایشی النساء الله

اكرطه ايد طه ما انزلنا عليك القرآن انتقم

ایات چو طه آمد مطهر کن حوت بر و میکن غریبان را زبانت چو طه

تراشد و احب اید و سنت از عصیان پاک شود دل کن عمارت چو ای جان

از کائنات پاک کردی ز تو آید همه خرو عبادت ای خداوند فال

چون مراد صبر است

ع

ت

بدان که این فالت نیک نیست توبه کن از کار بد تا مراد یابی و بشرطی که از
 استعانت از وی بخوایی و پیران و خویشان و عزیزان و جمله منان را
 غمزداری و نیاز رازی و امام فخرالدین رازی میگوید که داریم که داریم با طهارت با
 و نماز گذاری و کار نیک و عملها نیک بکن تا مراد یابی ان شاء الله تعالی
 اگر چه آمد قال الله ظل الله و ذللت قطومها ذلیلاً
 چو نه آمد مراد حاصل آید همه دعوی دشمن باطل آید بگو فال است فالی
 طه ابا دوست یقین میدان که نامت مقبل آمد ترا زین نیست و
 زین فال ابدوست امید کل نواز کل بر آید ای خداوند فال
 که کردی بسیار خوب است دشمنانت مغرور شوند و عباس بن مسعود
 گوید که درجه دارین نیز باید ان شاء الله تعالی اگر عید عم بیتا علن

فوله تعالی
 ظل الله

عَنْ النَّبَاءِ الَّذِي هـ حَرْفِيه ايات
 جوع آمد علی الرغم بدانندیش نشاط عیش ممکن مایل خویش درین نیست
 که کردی سعی نبای بکن تعجیل از دشمن مندلش جوع آمد نفالت عمرالی
 صدوده سال با کام دل خویش جوع آمد درین نیست عمل کن مکن اندوه
 و خاطر کم و بیش ای خداوند فال برو علی الرغم بدانندیش عیش ممکن
 و از دشمن باک مدار در غم را بخور راه مده که خواص حس لصری گفته اند
 که صاحب عین اگر روی بر سر کار می نهید مراد یابد اگر غم آید

الم غلبت السروم جو آید مشورین فال نمکین
 فراغت پیشه کن دل تشا و نمکین جو خیری کرده باشی بعد زین زود
 براق سخت دولت رانده زین الکوال قران صدق داری درین نیت
 خواهی بود نمکین ای خداوند فال این نیت که کردی غم و اندوه
 کرد تو نخواهد شد باید که باین مشغول شوی و امام عباس ابن مسعود ترا
 صدقه منفرماید تا کارت مبارک گردد و امام جعفر صادق منفرماید که اگر
 صاحب فال رخ صدقه دهد همه کار او آسان شود ان شاء الله تعالی لک آید

فهرقان عظیم ابیات چو آید بغایت کام یابی میان
 سر مرزاق نام یابی همه کارش پیرسایان گوشت و جمع ز غایبی خوف
 پیغام یابی درین نیت سفر کردن نشاید و گراز مرجه خوی
 نام یابی ای خداوند فال بدانکه این نیت که کردی کام دولت حاصل
 شود و فوت دل طالع نیاید و ترا از صاحب دولتی فتوحی برسد
 و همه کارها و پیرسایان جمع گردد و علماء دین بر این اند که صاحب فال
 از غایب پیغام یابد که خاطر جمع گردد و شیخ حسن بصری رحمه الله منفرماید
 که سفر کردن نشاید باقی همه کارها نیک است اگر فانی فال الله تعالی
 هذا رحمته من ربی است جو در فال توقوف آمد قرار است

ت

نتر خاطر چرا در زیر بار است چو قاف آمد قبول خلق گدوی درین

فتوحی بشمار است سخاوت پیشه کن با کام یابی که از بخل آدمی بسیار است

چو قاف آمد قدم نه خود درین کام بکن سعی که وقت کار بار است امی خداوند

خاطر خود خوش دارد و در دل اندیشه مکن که در فال تو قاف آمد قبول خلق

چنانکه هر که ترا ببیند دوست دارد بقول ابن مسعود و امام محمد الدین خداوند

فتوحی رسد از جایی که او را هرگز گمانی نباشد شیخ حسن بصری میفرماید که سخاوت

تا مراد یابد انشاء الله تعالی اگر کاف آمد کاما کاتبین یقین ما بقول

چو کاف آمد کدورت نیاید ز خصمانت خصوت نیاید مکن سعی درین

امی برادر یقین میدان قصورت نیاید مکن شریکت مکن فرض مکن

ازین با خبر قصورت کی نماید امی خداوند فال بدان آگاه باش ازین

زود برگرد و خود را از شر شیطان و خصمان نگاهدار و مستغفار کن

و از کردار بد باز گرد تا خلاص یابی که فال بسیار بدست و با کفش مکن

از برای آنکه بر نیایی در القضا و وعده الله ابن مسعود گوید اگر سخن شنوی

و آن کار بکنی در آخر جهان سود ندارد و بگو با کسی بیع و شریکت نکنی

صد روز صبر کن تا حکم داد یابی انشاء الله تعالی اگر لایق آید لمن الملک

الیوم الله الواحد القهار ابیات چو لام آمد

پرخنده کرد و بمخزده کارایت زنده کرد و ازین نیت که لام آمدفا
یعنی دانا طاعت فرخنده کرد و خلق خود بر دینی نازنین است زجاو
دل حسودت بند کرد و برانکس کوعداوت با تو دارد بدان ازخانمان
آواره کرد و آبی خداوند فال بدان واکاه باشد که طاعت فرخنده شده
بهرکاری که خواهی مشغول شو مراد یابی و امام محضر صادق میگوید و این عباس هم
میگوید که صاحب فال لام خلق و خوی خوش دارد از این سبب دشمن شود
و امام قشری گوید که صاحب فال لام را با کس عداوت کند از خانمان آواره
کرد و ان شاء الله تعالی اکرم آید مالک الملک توفی الملک ایما
یویم آمد خدرکن ز ملامت بکفتم شرح حالت را تمامت خدرکن
از چنین کاری برادر کنان و عوه نه بینی خبر ملامت ازین نیت
گذرکن تا بینی ملامت بر ملامت یا غرامت ای خداوند فال
بدان واکاه باشد ازین نیت که دمی استغفار کن تا از ملامت سلا
یابی شیخ حسن بصری میگوید که زنه را با کسی دعوه نکنی و امام فخرالدین
رازمی گوید که زود ازین کج روی نیت سر کرد تا سلامت مانی ان شاء الله تعالی
اکثر آید و القلم و ما یستعمل و
دین نیت خود را فال تو نون است بعول عالمان گویم که چون است
چون نیت و استقامت را مکن تر که سوئی دولت این نیت است

39

بدان
نظر

درین بیت که کردی چنان بود که هر روزی سعادت و نعمت بداند
ای خداوند عالم تو بسیار خوب است بهر کاری که شروع کنی مراد یابی و در نماز
کردن کاملی کن تا دولت بر تو ماند و امام فخرالدین رازی میگوید اگر
مراد حاصل آید و سعادت روی نماید و کاری نیکو شود ان شاء الله تعالی
اگر و الله و هو ارحم الراحمین ابیات چو در فال تو و آن
وصال است همه کارت وصال اند وصال است نیاز و حاجت
با کس ماند زنی فانی که چون آب زلال است ز دشمن هم خد کوی
سیر دشمن بدست پامال است ای خداوند فال بدان و آگاه باش
درین بیت که کردی زود کن که بسیار خوب است و علما گفته اند که صاحب
بشی دولت پاک خواهد بود و امام فخرالدین رازی میگوید که صاحب فال خبا
که از خلق بی نیاز گردد و مردم را بوی حاجت نماید و خواجہ حسن بصری
از دشمن او را الم نباشد و این مسعود گوید صاحب فال بهر مرادی که رو
مرادش حاصل شود ان شاء الله تعالی و اگر همه آید هو الذی
انزل رسولہ بالهدی ترا ای جان چو همه
مبارک باشد ای جان و سالت چو همه آمد مرا من از کس ندارد
نیکو کرد و همه ماه و حاجت مراد این جهان آن جهانی

کاینات و خواب نه بیند انشا الله تعالی آمین یا رب العالمین
اللهم صل علی محمد وعلی ال محمد و اعف عني من ق...

و ملن نظر اميرت العالمین

فالتامه

مصحف

بسم الله الرحمن الرحيم

چون خواهی که فال مصحف بینی و این حقیقت مجربست اول شرط آنست که
باشی و نیت حقیقت کنی و نشاید که جامع قرآن بی و صوفیگری که گرفته
نبرد گشت و درویشی ارد که مرکز بتونگری بدل نشود مگر به توبه و دیگر

شرط آنست اول سه بار فاتحه و سه بار خلاص و سه بار درود

خواند اللهم انی توکلت علیک و تقالت بکایله فاد
مما هو الذکک توهم فی شریک الملکوت المخزون فی
عینک اللهم انت الحق انزل علی الحق محمد الحق انما مصحف کتبت
هفت ورق بگردانی و هفت ستر شمار کنی تجوی و زودوسی باخر

و اگر نیست رحمت بر آید آن نیز نیکو باشد اگر است عذاب بر آید

ازان

اگر کسی که در این کتاب است...

ران کارها پیر باید کرد
آید حاجت از فضل الله

راحتها به بنی زوای یار
ارو از دست بکس خط و لنگ

رحاب دولتان بنی نکوی
گاه و دوستی رانک مسعود

بروز از خوشی همه سال
در نعمت گذاری روزگار

سعادتهاست چون با آید فال
بدست آید همه مقصود حاجات

بدین نیت که داری زو و شتاب
ورین فال مبارک بگو خواه

سجده است برت از دست تو سرود
بهر شندی که گشایی خدا یار

بود چون بوسنانت زندگانی
تا امل و ارجست چون ابدی

فال کرا بیدست ای شهنشاه
ورین اندیشه خاطر جمع مدار

غم و اندوه مگر نرو نگر سنگ
تجارت برود چندانکه جوئی

سفر مهمون بنائی خیر محمود
بهر کاری که دید تو ورین فال

کشایبر کمان در غیب کار
شوی از دولت و نعمت قوی

ز حباب دولتان بنی مراد
که نعمتها بدست آری ز مراد

شدی مقبل بای غرت گاه
ورامد طالعت از دست مهمون

ترا از غیب فایده ای بسیار
ز فرزند ان فراوان شادمانی

تا امل و ارجست چون ابدی

قال الله تعالی و جعلنا من الآثام
اندر دست ابراهیم زینب
تا امل و ارجست چون ابدی

درین نسبت که دارم منفعتی
که تا رسته شوم از مکر او باش
توقف نکنی نیکست این کار
که تا دسمن شود مجدول محول
بایبی جلای مقصود و مطلوب
فراوان راحت از ایام بسنی

حذر کن خنجر و زری محتر
عدو می در کمن تست هو
به استغفار تو به نشو تو مش
نشود بعد از دو هفته کار نام
لکام دل رسی آرام بی
ز اندوه جهان بیدار کرد

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ اسْتَقَامُوا

چو فالت می شود دیگر چه خواهی
درین فال سعادت سخت قابل
سزد که شادمانی را کنی ساز
باید بر مری اقبال ره پوی
بدان از آن نیست که داری
استغ کن ز انبامی به جویشان

شنائی کویدرگاه الهی
میگانی که داری گشت حاصل
فرامی در ترقیم هست غا
مطهر بر عدو از زور بازوی
ستوی شادان و خوش از سخی
نباشد خاطرت زین بس

حسب حال باشی در همه حال
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى كَيْفَ تَقْدِرُونَ قَدْ تَارَ فُلًا أَضَاعَتْ
ترا مقصود حاصل شد درین
فال

خنجر و زری محتر

عنان بر تبار زین فال صواب
مکن عجلت کرد کار بی ادب
باید بر مری اقبال
باید بر مری اقبال

چو فالت حیست ای فرخنده ویدار

چو حی آمد ترا حاجت روان شود

اگر نو در تجارت رو آر می

بکار زرع خوشتر تو دایم کار

ز اصحاب دلی بینی کرمی

خاند کار و بار تو نهفت

اگر آید حسن فال صمد

درین فال آید مطلوب برود

۲ همه گو

بر آمدنیت نقد و لنت

همه کارت صفا اندر صفا شد

سوده آیدت از زر شماری

ز هر دانه بدست ارمی و خوشوار

بیای بی شغل یا زریا و رمی

امورت کسبت چون ماه دو هفته

که آمد بر تو ای ذات گزید

مراداتی که اندر خاطر هست

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ

اگر خی آیدت مخدوم در فال

چو خی خالیست هم خالین بگذار

اگر کاری کنی بر عکس خالی

صورت کن درین اندیشه دوروز

نگردان روارین اندیشه در حال

که تا فاید حل خود را نگذار

نباشد نشت از خوف خالی

که گردی بر عدو منصور فیروز

بیراخی از شاعت در دلی

مراد خاطر آیدت از سامان

علم بر کس خبر اطلالی

بیراخی از شاعت در دلی

مراد خاطر آیدت از سامان

علم بر کس خبر اطلالی

سعادوت راه برگرداند و سخت

نگرود و زخم تو دامت سخت

اگر در دست گیری خاک نمناک

شود ز رنای کیهان در دست انخاس

کشتاید جلای در می بسته

بگردی از همه آفاق رسته

قال الله تعالی یا داود انا جعلتک خلیفه فی

جود ال آمد و بل خوف باشد

اگر سودا کنی سودی نباشد

و گریه کنی باشد خطرناک

بقصد ذات تو اعدا بسیار

بدل کن از صدق این خطر را

توقف دار چیدن این سفر را

بکیفت دیگرگون گردد این روز

در آید نعمت از مر سویی مروز

مهمانی که اندر سینه داری

ترا دولت دید از سازواری

ولیکن بایدت تقه می گیریدن

اگر خواهی بکام دل رسیدن

سود کثرت جوهر عالم افروز

سعادوت رونماید روز بروز

قال الله ربنا امنیها انزلت و ابتغوا الرسول و انجمه

فالتبت مع الشهد

به فال فال باورد و الحلال است
بده بدیه که فالت خوشتر آمد
بهین اندیش شادان با دجانت

ترا لغت و دولت پر کمال است
مرادانت ز فضل حق بر آمد
خدا آورد و را را من و امانت

نباشد هیچکه محمور از کار
لقای او لیا مطلوب فرزند
بر این اندیشه پنهان نیست لیا

دلت باشد شکفته بهیچو گلزار
سفر در هر مهمی منزل چند
همه میمون است خاطر جمع سدار

عمارت خانه و اعمال اشغال

مبارک باد این جمله درین فال
رخی

قوله
مأکبنا مع الشاهدین

اگر در فال رخی بد گزینست

دلیل اندر سعادت همین است

ترا امر است از هر جنس اوقات

منزه باش از خوف و بلیات

مستواند نشناک از هر بخور

گر اندر عافیت بایست سر

ز غایت آید از غیب مکتوب

رساند حق ترا محبوب مطلوب

وگرنیت هرین خنم داری سفر کن تا که در دست اری
وگر بجز راعت کرده دل درو کن خوشه های سیل و گل
بهر کاری که روا شود ز می فزاید در سعادت هم ترا یاد
قوله عیس و تولی ^{نهی} ان جاء الامم ^{افها}

زهی فال که زهی داک در نفال مبارک باشد این نیت بهر حال
فزاید عمره بابی مال از عیب غنی گردد در و شادان بهر عیب
بکن بجهل بر کاری که دانی قدم سرنه که مرکز در خانی
سعادت راه پراقبال همراه میهم اند در سراسر عزت و جاه
عزیز می در سفر داری باید درین فال سفر کردن خوش آمد
اگر اندیشه داری بهر عهد بدست اری درین تزویج نقد
عدوانی که قصدت مدام اند درین فالت همه سفل غلام اند

قوله یس والفرار ^{سین} الجک ^{سین} یمر انک لمن المرسلین ^{سین}
سعادت یار نو خون آید ^{سین} برآمد حاجت مجموع ^{سین} بنشین

درین نیت

درین نیت دل آسان کرده زود

همه فرخندگی بینی فراغات

بهرکاری که رخ اری نهی کام

کسایدخت دولت رونماید

ستود زانندیشه اطهال بی غم

عدو در تهنکله واحاشان

قوله بجا نیت دیدانی لک

اگر شین آید اندر فال آید

چو دسوار می کشد کاری تو از سر

به سراند ترا آید و نیت برد

ترا ده روز کامل صریا ید

اگر عجلت کنی آری بدامت

تو زان پس گریه بی شاخ بی سر

ستود روی تو چون روی نگاران

صاد

همی که بدل داری و مقصود

بعصمت داری و تیر زافات

رسد از فضل حق که زود با تمام

عمری از سفر خندان در آید

فراید خورمی در سینه مرد

بعثت خورمی راحت بمن و ان

مکن عجلت که چندین حرز شکو

درین یک چند آخر میشود خوشتر

هر ان نیت که اندر خاطر است

در ان پس گریه کنی اینها شاید

ستود از صراجم بهم عداوت

خویشی زان بی سریم مسوده تر

بهر کلدان در فصل بهار ان

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مَا صَبَرَ لَكَ لَوْلَا اِخْرَاجُكَ لِرُسُلِ

چو صا داید ترا ایدوست در قال به صرا دید ترا هم دست الفلب

برینه میکنید آیات قرآن مکن عجلت مسوا می دوست نادان

صوری کن که دولت از صورت مگر در خدمت بند و حضور

کرا نیست طاعت تا پانزده روز بکن تا آخر تا کرد شب روز

چو زین بام یا بیرون نهادی گشاید هر طرف در می تندی

سود کار تو چون بستان برار رساند میوه پرا حلالی و بر بار

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى رَبِّ قَدْ اَيْنَنِي مِنَ الْمَلِكِ

سارک رو آمد ضاد بر قال بمقصودت رساند سخت در حال

سود کاری بدین ز تو آسودگی یابند خوشی آن

درین نشه کامه خیالت رسد مقصود با غزو جلالت

سفر خوب آمد خوشتر ز راعت رسودا منفعت یابی کخانه

تجارت مشروع و شرع حوس است این قال در ایامی

لغای

لغائی اہل دولت نیک آید
اگر خود قصد داری می آید
برآید حاجت ای خدا را
فقران را درم شکر از فقرهای

قوله الله تعالی **ط** ما نزلنا من القرآن یسیر

چو فالت طی بود جان مکن عزم طی
مراستوارین اندیشه در زرم

امیدت بعد یک هفته ز مراب
امور و ت روشنی گیت چو حجاب

مسور رنج چو فالت ظاهر آید
که قران راه حیرت منماید

تراغت حال بودن بمقریب است
بنیابی اسخه از حضرت نصیب است

بیای بی نا که ان تو کنج بی رنج
متمتع پس و شاگرد شو بر رنج

ربخت خود بیهوش بینی
قناعت گر کنی بقوا گزینی

قوله الله تعالی **ط** عن حاجه بالاحسنه فله عشر امثالها

اگر در فال حوت طی برآید **ط** فراوان حاجت زانود برآمد

رسد چندان ز رو کنج نهانی
در آید بیستهار از حق بدانی

بر آن حاجت که در دل گذرانی
روا کرد و بکار در نهانی

ترا باشد ز دولت فتح یابی
بیابی از نقاب عالم رهایی
مکن اندیشه را عدا خود خواری
شنودت هر یکی خوار و نکو نساری
ترا اقبال یار است هم چو اوار
سعادت نماید دست یاری

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى الرَّحْمَنُ عِلْمُ الْقَدَرَاتِ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ
سبابت نماید عین در فال عین همه کاری تو سامان کرو امسال

باید یک دور روزی صبر کردن
که اند عجلت بود افسوس خوردن
درین منت اگر کاری ستاست
توقف کر کنی خرد صواب است
توقف کن نظر درگاه ممدار
بخت زود تر گردی سزاوار

گر لامیها به بینی از زمانی
بگردی در همه عالم نشانی
شود از فضل ایندو خاطر جمیع
مهرین از حاسدان تو دور و کن طمع

سفر داری سبابت ممد مر ترا که بمطلب خود بر
قوله تَعَالَى رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مِنْ سَمَاءٍ

افعال عین آمد در نمودار
مکن عجلت توقف در نکو کار

مجلت نمای از جوان بخت

بخت بود از پادشاه روز

باز سفر دایر خیزی

رجو را شد در سرای

وفست از در خاطر کس

حضرت امام جعفر صادق کای صاحب فال

صدقه بده تا ترالارین نیت فحی رسد و این سفل بر لوبک افتد

الله تعالی صمکت کان یرجو بقای زبیر فلیعمل

من فرحتی گرفی بر آید

بانی خاطر جمع کفو

باز اندیشه گز اندیشه نواید

طمان رحمت بینی ز حدس

بده سویی سفل کز سنی

باز دسمنی کز با تو افتد

ت بر دیم خاصه زر

تو باشی در گما در حیرت

تو باشی در گما در حیرت

بخت گز اندیشه بخت

شوی بختی بدخوار فروز

بیاو از سفر مر حنس خیزی

باید از سفاخانه دوا

نباشد نیم هم اندیشه زین بس

حضرت امام جعفر صادق کای صاحب فال

صدقه بده تا ترالارین نیت فحی رسد و این سفل بر لوبک افتد

الله تعالی صمکت کان یرجو بقای زبیر فلیعمل

من فرحتی گرفی بر آید

بانی خاطر جمع کفو

باز اندیشه گز اندیشه نواید

طمان رحمت بینی ز حدس

بده سویی سفل کز سنی

باز دسمنی کز با تو افتد

ت بر دیم خاصه زر

تو باشی در گما در حیرت

تو باشی در گما در حیرت

اینچونند فال بد این اولگاه باش که در فال تو فی بر لعل کنیست سفر و از
چند روز صبر کنی خوبست و در همه کارت پریشان جسم کرد و لذت نبرد
بیا بیستی ق کی الله تعالی اذ احب الله لک

و الفح و ایت

خوشا و مرجا چون آمدت قاف بیا بی مال و زرافزون از

شود کاری تو چون کذا از خوشی رسید غمت چون ابد و از

لسا حاسد بود محتاج خوانست خدا الو همیشه در اما

کنز سبحان بفرقت جاودانی کنی عیش و طرب در کامرا

چنین فال گزین ایند و ترا داد ملایک که از خاص خود

ترا شاید که نرم لای باشی چون بخت داد حق شاداب

بر این روز و مرتب که داری ترا از بخت و تو سارامی قال الله

اذا التمت کسرت و اذ التمت کسرت

بکن روزی بوفتود بر کاف بد فال بسیار

از دست نیت که دل و کلام مختار است که نماند بسوی طعن

خود کردن صلاح نیست کفهم که بیا بی ایتمس چون در

رین تر و ملک آیام ای برادر
شود و زانند این کار تو چون

کبری التقات ای درین راه
تو دانی من محمودم

ن لعجل خاطر جمع میدار
که کارت بعد از نگیرد و جو کلدار

و صفت صبر میباشد در مقام
که با مانی بکام دل همه سنا

نوله **اللَّهُ لَطِيفٌ بِالْعِبَادِ**
بر انداخت گشتی تو بحال

مسکن جو آمد لام و زغال
دلت آسودگی فرحت نبرد

ساعت دامن دولت بگرد
بگرد جان حله دوستان نور

بر انداخت غایبی ناگاه از دور
دید آید همه مقصود و مطلوب

نمی خیر و آغاز احلیم
بیایی باز گرسنه برده کم

نفرافغ مصاف تو طفرای
ستقای حاجت در غمصرای

نمی خیل افتد فال که در فال تو حرف
بر انداخت باید که همه را

ع شوند و از یرا گندگی بر آیند و حال
تو قوت کرد درین کار که منت کرد

مغول باش و نرو و کن که برادر خود رسی
حضرت امام جعفر صادق میفرماید

صاحبان باید خوش خلق و نیکو خوئی
باشند که هر شمنان فتح یابد

اللَّهُ تَعَالَى **مُحَمَّدٌ** **أَبْنُ أَحَدٍ مِنَ الْجَل**
لکرم و لکرمی و سوال الله

ز فقران میکند اینفال نفیسم
دور و زری هر کن چون آید تیر
مکن تعجیل که خلاهی سلامت
میرا باش لذت و طعن و مدح
نشوی از عهدی صعب بفرم
بدل مرهم رساند روی مهد
اگر استبداد عجب عجب آری
بیای بیبره زین نیت که دار
مکن تشویش دایم باش خدا
که تحسین او رندت خوشمن
ترا از غیب غم خواری در آید
هر آن نیت که میجویی بر آید
پس از ده روز از عون الهی
باید کارایت روشنند
ای خداوند فال بدان که ازین نیت
خداوند فال بداند که ازین نیت
که حرف میبرآمده است یقین دان که از ملامت خالی نیست
اللہ تعالیٰ یوم القدر و یوم النحر و یوم الفیض و یوم
زهی دولت بروزانکه از افسر روز
که آمدن نون بغالت بخت او
شود احوال و اعمال چو گلشن
سعادوت تا رسد از تو بھر
ترا اقبال فتح و نصرت و یار
در هر کرایان دایما با
درین بندیشه بر خوردار باشی
بخط جمع هم ریاب باشی
اگر سودا کنی داری بسی سود
رسی ای داری رودنی بمقصود
ای خداوند فال بدان و آگاه باش که نون در نون تو برآمده است نیک

دست ازین کو تا به مکن که مراد تو حاصل شود و فضل الهی
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ تَشَاءُ وَ تَنْزِلُ قَسْرٌ تَشَاءُ

وادی

مبارک طالع و اوقات طاهر که آمد و او اندر فال ظاهر

هر اندیشه که داری زو بر آید بر و دمی دولت و عزت آید

اگر این پس گوی کل و خی است اری شود و خلخال ز راز بختیاری

ز شادی بی طفل زن بر مفتحی نام که آمد کار تا جمله سر انجام

ز سلطان عزت و تعظیم جوید چو نعمت دولت و در نکشاید

بر آمد حاجت فرزند دل بند شود و محبوس خلاص از بند

چنان گردد که عالم تو سود و دوست نمیکند تن از شادی درین پو

ایستاد و ندان بد آن و اکا و باش که و او نیک است دست ازین نیت باز

مدا که مراد تو حاصل شود و هر کار که کنی سر انجام باید قال الله تعالی

هَلْ آتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حَرْفٌ مِنْ شَيْءٍ

منهایت یافتنی حاجت بر آمد چو اندر فال حرف می بر آمد

سوی بد و دست زین اندیشه مسرور چراغ دولت گستر و سر نور

بر او زنگان بخاطر بود و مطلوب بدامن بر این نیت بود و خوب

درخت خشک گره خوامی دهد بار درین نیت بیاراید و و صد بار

وگر خواهی عقیقه بارگیری د... چو اندر فال می آید بگیرد

مگردان اعتقاد از حرف قرآن بهر درد طبیی صادقش دان

ترا حاجت برآید مژده باید اگر انبار زر بخشی نشاید

اسخداوند فال بدان و آگاه باش که درین نیت قرعه زد...

و حرف می برآمد بسیار خوبست فسولس میخواهد که رود و برآید

لفالت لام الف آمد چو ای یار سبک بگیر زین نیت نور شمار

لفال مر که آمد لام الف لا شود شوریده و مضطرب ازین کار

درین نیت عمل ناکردنت به و گروم بالو واقف من بیکبار

تو میدانی که لا معنی چه دارد همی گوید سوسو بیکار زین کار

اسخداوند فال بدان و آگاه باش ازین نیت که کرده بگذر که حرف لا

برآمده ست که هر کاریکه کنی خوبست حرف

چو می آمد لفالت یاریابی اگر بیکار بودی کاریابی

تو با عیش و نشاط و کامیابی حسودان را ز غم بهاریابی

چو می آمد خبریابی ز غایب غنوده سخت خود بیداریابی

بهر کاریکه خواهی گشت مسعود یقین خود را تو بر خور داریابی

فالت لام الف آمد چو ای یار

اسخداوند فال بدان و آگاه باش ازین نیت که کرده بگذر که حرف لا

چو می آمد خبریابی ز غایب غنوده سخت خود بیداریابی

بگذارد

ایستادند فال بدان و آگاه باش که فال تو خوب است و حضرت امام جعفر صادق
 میفرماید که صاحب فال خوش خلق و تنگدستی و این فال حسب مراد است و خبر
 از تولد فرزند میدهد ان شاء الله تعالی
 فال در مل

۴۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نسخه رمل از حضرت رسالت نیا که احوال تمام عالم در شانزده مروج
 آورده اند هر کسی را که کاری پیش آید احوال خود درین دایره ببیند
 آسان منظر آید اینست

لحان ///	قبض الداخل //	قبض الخارج =	جماعت ≡
عقد =	مخرج /	انگیس =	حمره /
بیاض ۹ /	نصرت الخارج =	نصرت الداخل =	عبد الخارج ۱۲ /
نقی ۱۳ /	عبد الداخل /	اجماع /	طریق /

علامت بزرگان نیست داری کنی خوب و اگر

بدان ایستادند فال مراد است که کرده راست خواهد آمد هر چه در دل دارد
 بدان اگر خرید و فروخت میخواهی نیک و نیت سفر احسن لکن بجانب شرق

و اگر سوال غایت و غایت رنده است و شکم است با نعمت خواهد آمد و اگر سبب دوست
خوب است و اگر سوال بیمار است بیمار از گرمی خواهد بود و در پنجشنبه صحت خواهد یافت
و صدقه از هر بار چه و دال نخود و اگر سوال از گم شده است یا زودیده خواهد یافت
لیکن در در بدست آید و گم شده بیمار است که جانب مشرق است و در حمله کار نیکو است
اگر ^{قبض الدال} ^{قبض الدال} بدان ای خداوند فال فال تو نیکوست بشارت باد و مر ترا
بر اندیشه که کرده خوب است بدانکه شکل سعید و داخل است اگر بخت رعایتی و یارانی
حاضر متعلق بیماری دلیل که از ان سعادت یابی و اگر مال طلب میکنی بسیار می و اگر تر
در دل داری نیکو بود و اگر غایتی داری از ان مال یابی اما در سفر رفتن دشوار می
و از حیوانات حذین متورسد و این نیز حکم بر حاصل شدن مال دارد و در کشتن
بر احوال ضعیف واقف گردد و یا نه روز یا چهل روز یا نهم روز مراد حاصل شود
این فال شادی است نیکوست ان شاء الله تعالی **قبض الخارج**

ای خداوند فال بشارت باد و آگاه باش که ازین اندیشه باز گرد تا فساد متورسد
که درین کار خیر نیست غافل نباید بود که تو درین مقام پیوسته در اندیشه نیست
بگیر مسافر 4 دو خذر روز نماید کرد و از روز دانه و فلفل شکران خذر نماید
تا چهار روز نکند که کار تو نیک شود و در صدقه دادن تقصیر نماید کرد اگر گدا
بعد از مدت بسیار گریخته که جانب مشرق است و زودیده و در ان شکران حرا
حرب خا ان شاء الله تعالی **جها** بدان ای خداوند فال بشارت باد
سرا که رمل تو و فال تو همانست نه بشارت نیک نه نسی بد حرکت شکل بشارت
نیک

در
رفته

نخست سعید با سعید و حسن با حسن است و دلیل میکند بدانکه اگر بخت ملک و میراث
 نسبت داری و خرید و باغ و دومی خوب است و از طرف روزگار خورم شوی اگر نیت مال
 داری بعد از چند روز بدست خواهی آمد و اگر سفر داری شکست و اگر وعده فرصت داری
 احسن و اگر نقل مکان داری برو و اگر قدرت کسی بهتر بود و اگر نیت جمال داری خواهد بود
 اگر حامله است یا نه زاید بسخنی و اگر نگاه راست آورد سردی و گرمی و سایه هم دارد
 علامت آن درد سرد و در شکم بیمار را خوف است صدقه دید و چهار رنگ غله و پارچه
 و اگر خوف از عدو داری هیچ نیست و اگر سفر داری کنی بدین و غایت است و برآید
 اما خبر رسد و از امید از اکابران داری برآید و اگر نیت نکاح داری بد باشد و اگر محبوس
 ویر خلاص شود و در همه امور توقف چند روز در دست ترست عقیده بدین بدان انداخته
 فال نشارت باد و مر ترا اندیشه هر چند روز هر کن که کار مشکل آسان شود بدان در دل تو
 فکر خرابی است بدانکه علامت بر تو رسیده علامت در شکم و در گردن و درد سر صدقه دید
 گوشت خام و پارچه سرخ برابر دال مسور و کسرخ بدیده صحت باید و بیمار معطل مینماید
 و حایکه از دست مده و اگر قصد سفر داری بگوید مکن که خطره جان است اگر ملک و زمین
 میخری مخر و اگر نیت فرزند داری دختر می حاصل شود و اگر حامله است نرینه زاید و اگر نیت
 حمل داری خواهد بود و اگر باشد بسختی زاید و اگر واه و غلام و چهار پاره میخری مخر که بگرزد
 و اگر غایت داری دیر آید و پیر لسان جان خواهد بود و اگر خوف دشمن داری باید
 و بر دوستی او اعتماد نتوان کرد و اگر نیت ملازمت نرکان داری داری شفقت
 کم کند و اگر امید از کسی داری بدست نه آید و اگر آید باز از دست رود و اگر روزگار
 بعد از بکاه شود خوب است و اگر نیت عقد نکاح داری مکن که زیان شود و زن بدکار
 خواهد بود و اگر در دیده گرخته است باید باز و گرخته بجانب جنوب است و در دوردست
 و اگر کسی فرض طلبیده و خرج کرده بدین بدان انداخته فال خوب بسیار رنگ است
 و نیت که داری برآید تا منظر خلاصه بود و اکنون دانست دلیل است ترسلاستی
 تن و جان رسید محبوسان اگر نیت داری با عیس است و سلامت برسد

از این کتاب باید دانست که در این کتاب
 و تا خط میانی و از این کتاب باید دانست

و اگر نیت خرید و فروخت داری مبارک است و اگر نقل مکان خواهی خوب است و اگر
نیت فرزند ست شود و اگر نیت حمل داری خواهد شد و نرینه زاید و اگر غلام و چهارپایان
بخری نیک است و اگر بخیه بازاید و بجان مشرق است و قصد سفر مبارک و جانب
مشرق خوب است و اگر نیت پیوند داری مبارک است و اگر نیت عقد نکاح داشته
نیک است و از دشمن خوف نیست و اگر امید از کسی داشته باشد بر آید شراکت خواهی و اگر
طلب از کسی داری خواهد یافت و در همه امور نیک است **انگش** بدان ایستاده اند
فال تو ز لون ست و نیت که داری از و باز کرد و چرا که شکل محسن است
و برای بعضی امور نیک است چرا که داخل است و اگر سوال از حال خود است خوب است
لاکن در پیش است که سوال مال است بعد از چند روز بدست آید و قرض نیز بهتر است
بدست آید و از خواستگان ملاقات خواهد شد و اگر نیت خورند داری صبه زاید
و اگر بیمار است صحت یابد سبب نیست از بلندی افتاده صدقه دهد ماش سیاه
و روغن کنجد و مرغ سیاه و اگر نیت سفر داری مکن و اگر خوف دشمن داری
دور نشود **حمره** ای خداوند فال بشارت باد و مگر که فال تو در
میان ست بسیار نیک نه بد سعد با سعد محسن با محسن و اگر سوال از حال خود
پریشان نماید و از فکر و تشاوی خرابی اگر نیت روزگار و مال داری بخواهد شد
و از دشمنی برادران بر سر دارد و بفرزند و از احوال مادر و پدر و می خواهی میان
و اگر حامله ست بختی بر آید و اگر نیت جان و مال داری بهتر نمی نماید و اگر نیت غلام
داری خیر او شود **سیاه** ای خداوند بشارت باد و مگر که مرنده
که کمره بر آید چرا که شکل ثابت سعید است و لا اله الا الله می کند بر سلامتی زن و جان و کمال
زود بکشد و اگر نیت مال داری بیایی و نیت برادران و خواهران داری
باشد و دولت مند و سفر مبارک و نیت غایب حسن و سلامت
و خرج سفر میفرید و فرزند بیایی و حامله بر آید و گم شده شمال راست بیاید
و در نیت عورت ست و اگر سفر بروی بصحت باز آید و امید می که داری

و اگر نیت
فرزند ست

و اگر نیت
سفر داری

و اگر نیت
سفر داری

و اگر نیت
سفر داری

و اگر

و اگر محتاجی است خلاص شود و دار فرض هم خلاصی بالبی و جمله کارها موافق مدعاست شود

نسخه الحاج

بدان ایجاوند فال مبارک باد و هر نیتی که داری برآید و اگر
حال خود میسر سی توقف نماید و روز کار دل خواهد شد و از برادران الفت یابی
و خویشان و اقربایان متفق شوند و احوال ما در ویدر خوش است و بعیش آید
و فرزندان خوشحال اند و فرزند سرینه زاید و حمل نیت و کم کشته سحان مشرق است
و زردیده و دست اگر نیت سفر داری مبارک است و اگر روز کار خوانی از خداوند

العام یابی مطلب تو برآید و مجموع خلاص شود و فقر الدار مبارک باد که فال تو برآید
نیک است و آنچه از طالع طلب کنی بیایی روز کار میسر آید و هر چه از قبضه تو رفته باشد
از آید و اگر از برادران و خواهران نیت داری الفت یابی و فرزند حاصل شود
حاله زاید و اگر بیمار باشد هیچ در عه پاره سرخ و مرغ صدقه ده فرصت شوند
اگر کسی زردیده باشد سحان مشرق باشد و از دشمن خوف داری و اگر نیت
رب داری بعد داری بهتر است و بار لصحت و سلامت ای و هر نیت

نسخه الحاج

متصور که داری نیک است الشا الله تعالی بدان ایجاوند فال
تا تو نیکوست و هر نیت که داری از دخول و خروج بدان و در توقف بهتر است
نیت ملاقات داری از سرزگان و غیره آن مشکل تو آسان شود و مکر تم ترا
تیکری کنند و کسی که ترش زو شده باشد باز آشتی کنند اگر غایت
سلامت آید و مراد دل یابی و روز کار و مال میسر آید و در خانه نوافل است
در آن و خویشان آند اگر فقر خوانی مرو که زبان است و غایب در راه است

عشق خلاصی بیاید و بعد از توقف و اگر نیت فرزند داری خواهد شد
ارست صحت نماید و زردیده مرد باشد و گم شده سحان مشرق است
غایت سلامت باز آید و اما آخر سر است لعل ایجاوند فال

۱۹۰
احقر حق : اخذ او ند فال و رطالع تو توقف مینماید اما مصرت حاصل
 مینماید و هر چه از قبضه تورفته باشد باز آید و هر کاریکه باشد بدست آید
 و از بزرگان منفعت رسد و دوستی حاصل شود و برادران دوستدار
 تو شوند و سفر مبارک یابد و غایب بعیش می آید و فرزند حاصل شود
 و حامله بصحت آید و محبوب حاصل شود و نکاح مکن و غایب در ملک
 و ملاقات امیران خوف است ثم محبت تمام شد فال نامه رمل از حضرت
 رسالت پناه علی الصلو اه والسلام تبارخ نجم شهد جبر

کسی معلوم کنی باید که مرد و جسم خود را بید و انگشت شهادت را بر خط

و رفت نگاه ما موافق به عبد الله اخوان خداوند صالح مسالک و مبرها
از بزرگاری که کنی منفعت بانی و مله دل حاصل کند و من زینم که
و هر چه طلب کنی از کس بدود و روزگار شود و از بزرگواران و جویسان

10

حل	تور	جوزا	طران
اسد	سنبله	میران	عقرب
قوس	جھک	دلو	حوت

نبتارت مرتبرا انیفال نیکوست

برائید حاجت مردم نشا و سیک

طلسم کنج رحمت برکشاید

فرح صدگونه اش فی الحال آید

برآید حاجت و امیدوار

زید طبعی خود را که تو زهر حسن

ولی اخضر طغریایی بدشمن

درین هم صبر کن اسی مرد دانا

زیارت میرد گفتم و ریناب

به منی نشا و مانی در شفا ل

و د عالم ملطفت با سحر حوشت

عزیز و شادمان یاسی ملرم

اگر میزان بفال آید همه کار
بر آید حاجت از دین دنیا
اگر عقرب بفالت رونماید
به بنزج رخ و فقری
چو قوس آید بفالت مرده گفت

نکو خواهد شدن دل را قوی دار
نظر بایلی تو در دنیا و عقبه
در رحمت برویت میکشاید
بکام دل رسی این مترده گیری
بحکمت آنچه فرمودند به

غم داندوه از تو دور گردد
همه اعدای تو مغفود گردد

اگر جدی ست وفالت ست مکر
بزند کاری بروا که تو بکدر

پیشانی بدان و درو عاباس
نمانم نیاز با خدا باس

اگر در فال دلو ست اخی مند
بحکمت خبر کن در روزها خند

چو آید فال نیک حوت دید
رفضل حق بکام دل رسید

بایلی عزت و جنت درین
بر آید حاجت از کرم الله

تمت و تمام شد نسخه فال نامه تباخ پنجم جلد الحجب

